

The Effect of Foliar Application of Potassium Nitrate and Forchlorfenuron on Carbohydrate Allocation and Some Physiological and Biochemical Traits of Saffron Plant

Nasim Rezvani¹, Majid Pouryousef^{2*} and Afshin Tavakoli³

Article type:

Research Article

Article history:

Submitted: 2 October 2024

Revised: 15 November 2024

Accepted: 15 February 2025

Available Online: 15 February 2025

How to cite this article:

Rezvani, N., Pouryousef, M., and Tavakoli, A. 2025. The Effect of Foliar Application of Potassium Nitrate and Forchlorfenuron on Carbohydrate Allocation and Some Physiological and Biochemical Traits of Saffron Plant. *Saffron Agronomy & Technology*, 12(4), 436-470.
DOI: 10.22048/jSAT.2025.481279.1544

Abstract

Saffron is one of the most popular and well-known spices and medicinal plant species in the world. Limited information is available regarding the nutritional properties and allocation of phytochemicals in this plant. The aim of this study is to evaluate the impact of different concentrations of forchlorfenuron and potassium nitrate in the accumulation of carbohydrates and starch metabolism on saffron stigmas and corms. This experiment was carried out as a factorial design based on a randomized complete block design at the research farm of Zanjan University. The first stage of foliar application was conducted in early February and the second stage in early March. In this study, traits such as soluble carbohydrates and starch content in stigmas and corms, the activity of the enzyme beta-amylase in stigmas and ADP-glucose pyrophosphorylase (AGP) enzyme in corms, stomatal conductance and resistance, photosynthetic rate, sub-stomatal CO₂ concentration, chlorophyll a, b and total chlorophyll, anthocyanins, and flavonoids were measured. Additionally, the percentage of nutritional elements in stigmas and corms, including nitrogen and potassium, was determined. Based on the results, the interactive effect of forchlorfenuron at 5 mg.L⁻¹ with potassium nitrate at 500 mg.L⁻¹ resulted in increased nitrogen and potassium in the corms, stomatal conductance, photosynthetic rate, sub-stomatal CO₂ concentration, chlorophyll a, total chlorophyll, flavonoids, and soluble carbohydrates in the stigmas. Transpiration rate and anthocyanin levels were not influenced by the treatments. Nearly all treatments, with the highest response observed with forchlorfenuron at 5 mg.L⁻¹ in combination with potassium nitrate at 1000 mg.L⁻¹, led to an increase in starch content in the corms. The activity of the enzyme ADP-glucose pyrophosphorylase in corms continuously increased with higher levels of CPPU and KNO₃, especially reaching 49.96 μmol.min⁻¹.g⁻¹ protein with a treatment of 5 mg CPPU and 500 mg KNO₃. This indicates an increase in starch storage in saffron stigmas under these treatments. This study reveals significant insights into the role of CPPU and potassium nitrate on growth, nutrient absorption, carbohydrate metabolism, and allocation of phytochemicals in saffron. Treatment with 5 mg.L⁻¹ CPPU and 500 mg.kg⁻¹ KNO₃

1- Ph.D. Student of Agronomy, Department of Plant Production and Genetics, Faculty of Agriculture, University of Zanjan, Zanjan, Iran.

2- Associate Prof., Department of Plant Production and Genetics, Faculty of Agriculture, University of Zanjan, Zanjan, Iran.

3- Associate Prof., Department of Plant Production and Genetics, Faculty of Agriculture, University of Zanjan, Zanjan, Iran.

Corresponding author email: pouryousef@znu.ac.ir

significantly improved all physiological parameters examined. This treatment resulted in increased carbohydrate storage, improved nitrogen and potassium uptake in stigmas and corms, enhanced activity of the enzyme ADP-glucose pyrophosphorylase in corms, and considerable increases in the qualitative characteristics of saffron such as safranal, crocin, and picrocrocin. The results obtained can contribute to improving the weight and quality of saffron corms to increase flower production in field conditions.

Keywords: Corm weight, Daughter corm, Number of flowers, Nutritional elements, Safranal, Stigma.

مقاله پژوهشی

اثر محلول پاشی نیترات پتاسیم و تنظیم کننده رشد فورکلرفنورن بر تخصیص کربوهیدرات ها و برخی

صفات فیزیولوژیک و بیوشیمیایی گیاه زعفران

نسیم رضوانی^۱، مجید پوریوسف^{۲*} و افشین توکلی^۳

تاریخ دریافت: ۱۱ مهر ۱۴۰۳

تاریخ بازنگری: ۲۵ آبان ۱۴۰۳

تاریخ پذیرش: ۲۷ بهمن ۱۴۰۳

رضوانی، ن.، پوریوسف، م.، و توکلی، ا. ۱۴۰۳. اثر محلول پاشی نیترات پتاسیم و تنظیم کننده رشد فورکلرفنورن بر تخصیص کربوهیدرات ها و برخی صفات فیزیولوژیک و بیوشیمیایی گیاه زعفران. زراعت و فناوری زعفران، ۱۲(۴): ۴۳۶-۴۷۰.

چکیده

زعفران به عنوان یکی از رایج ترین گونه های گیاهی ادویه ای و دارویی در دنیا شناخته شده است. هدف این مطالعه ارزیابی تأثیر غلظت های مختلف فورکلرفنورن و نیترات پتاسیم بر تجمع کربوهیدرات ها و متابولیسم نشا سته در برگ و بنه های دختری زعفران می باشد. این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک کامل تصادفی در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه زنجان انجام شد. مرحله اول محلول پاشی در اوایل اسفند ماه و مرحله دوم در اوایل فروردین ماه انجام شد. در این تحقیق صفاتی مانند میزان کربوهیدرات های محلول و نشا سته در برگ و بنه، میزان فعالیت آنزیم بتا آمیلاز برگ و آنزیم ADP-گلوکز پیروفسفریلاز (AGP) در بنه های دختری، هدایت و مقاومت روزنه ای، سرعت فتوسنتز، غلظت CO₂ زیر روزنه ای، میزان کلروفیل a، b و کلروفیل کل، آنتوسیانین و فلاونوئیدها اندازه گیری شدند. به علاوه درصد عناصر غذایی برگ و بنه شامل نیتروژن و پتاسیم نیز تعیین گردید. با توجه به نتایج به دست آمده اثر متقابل فورکلرفنورن ۵ میلی گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم ۵۰۰ میلی گرم در لیتر موجب افزایش نیتروژن و پتاسیم بنه، هدایت روزنه ای، سرعت فتوسنتز، غلظت CO₂ زیر روزنه ای، کلروفیل a، کلروفیل کل، فلاونوئیدها و کربوهیدرات های محلول برگ شد. سرعت تعرق و میزان آنتوسیانین ها تحت تأثیر تیمارها قرار نگرفتند. تقریباً تمامی تیمارها و بیشتر از همه اثر متقابل فورکلرفنورن ۵ میلی گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر موجب افزایش میزان نشا سته بنه شدند. فعالیت آنزیم ADP-گلوکز پیروفسفریلاز بنه با افزایش سطوح CPPU و KNO₃ به طور پیوسته افزایش یافت، به ویژه در تیمار ۵ میلی گرم CPPU و ۵۰۰ میلی گرم KNO₃ که مقدار آن به ۴۹/۹۶ میکرومول بر دقیقه به ازای هر میلی گرم پروتئین رسید. تیمار CPPU با ۵ میلی گرم در لیتر و KNO₃ با ۵۰۰ میلی گرم در کیلوگرم به طور قابل توجهی باعث بهبود تمامی پارامترهای فیزیولوژیکی مورد بررسی شده است. این تیمار باعث افزایش ذخیره سازی کربوهیدرات ها، بهبود جذب نیتروژن و پتاسیم در برگ و بنه، بهبود میزان فعالیت آنزیم ADP-گلوکز پیروفسفریلاز بنه شد. همچنین خصوصیات کیفی کالاه نیز مانند میزان ساfranال، کروسین و پیکروکروسین تحت تأثیر این تیمار افزایش قابل ملاحظه ای نشان دادند. نتایج به دست آمده می تواند به بهبود وزن و کیفیت بنه زعفران برای افزایش گل آوری در شرایط مزرعه کمک کند.

کلمات کلیدی: بنه دختری، تخصیص کربوهیدرات ها، عناصر غذایی، فتوسنتز، محلول پاشی، نشا سته.

۱- دانشجوی دکتری زراعت-گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان، زنجان، ایران
۲- دانشیار گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران
۳- دانشیار گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران
* - نویسنده مسئول: pouryousef@znu.ac.ir

مقدمه

زعفران با نام علمی *Crocus sativus* L. به عنوان گران قیمت ترین محصول کشاورزی و دارویی و ادویه ای جهان جایگاه ویژه ای در بین محصولات صنعتی و صادراتی ایران دارد. این گیاه از طریق دانه قابل تکثیر نیست و تنها راه تکثیر آن از طریق ساقه زیرزمینی به نام بنه می باشد. با توجه به نقش مهم این گیاه در صادرات غیرنفتی کشور و مناسب بودن شرایط آب و هوایی برخی نقاط ایران جهت کشت آن، ضرورت انجام پژوهش های علمی بر روی این گیاه ارزش شمند مشخص می گردد. وزن بنه یکی از عوامل مهمی است که ظرفیت این گیاه را برای گل دهی تعیین می کند. بنه های با وزن بالاتر عملکرد بالاتری دارند و در سال اول تولید گل می کنند. از این رو تولید بنه های با وزن بالا از اهمیت ویژه ای برخوردار هستند (Aitoubahou & Elotmani, 2022). میزان عملکرد زعفران در سال اول به شدت متأثر از اندازه و ذخائر بنه های است که بعنوان بذر کشت می شوند و این بنه ها با رشد و نمو خود در سال اول از زمان کشت تا پایان دوره رشد سبب بوجود آمدن بنه های دختری می شوند که بعنوان بذر گیاه در سال دوم محسوب خواهند شد و بنه های تولید شده جدید نیز به عملکرد سال های بعدی را متأثر می کنند (Kumar et al., 2019).

تاکنون به منظور کنترل یا طولانی کردن دوره ی گل دهی، مراحل چرخه ی زندگی زعفران که با القای گل و جوانه زنی مرتبط هستند، با استفاده از روش های آناتومیک، فیزیولوژیک و ترنس کریپتومیک مورد بررسی قرار گرفته اند. با این حال، با وجود نیاز به کنترل اندازه بنه های دختری و با توجه به تأثیر مثبت آن بر گل دهی و عملکرد زعفران، کمتر به فرآیند توسعه ی بنه ها توجه شده است. در این ارتباط نتایج تحقیقی حاکی از اثر مثبت اندازه بنه بر میزان گل دهی زعفران می باشد (Kumar et al., 2019). بررسی های دیگر نیز نشان دهنده وجود همبستگی

مثبت بین وزن بنه زعفران با تولید بنه های دختری و عملکرد گل می باشند (Nasiri Mahallati et al., 2019). مطالعات مختلف نشان داده اند که نرخ رشد بنه های دختری در بهمن ماه افزایش می یابد. بیوماس بنه های دختری در اواسط فروردین تا اوایل اردیبهشت به حداکثر مقدار خود می رسد و تا اوایل مرحله ی پژمردگی برگ ها حفظ می شود. از این رو کمک به افزایش فتو سنتز و همچنین افزایش انتقال و تخصیص ا سیمپلات ها به بنه های دختری در زمان رشد بهینه آن ها نقش موثری در افزایش وزن بنه های دختری خواهد داشت. در این زمینه، ژئوفیت ها به میزان دسترسی کربوهیدرات ها و متابولیسم قندها و نحوه تخصیص آن ها واکنش نشان می دهند، که روابط پیچیده ی منبع-مخزن را همزمان با شروع تشکیل اندام های رویشی زیرزمینی و یا توقف رشد مرتبط می کنند، همان طور که این موضوع در *Allium cepa* L. و *Crocus vernus* L. نیز مستند شده است (Pallotti et al., 2024).

گزارش شده است که روابط منبع-مخزن و تخصیص زیست توده در زعفران می تواند تحت تأثیر بسیاری از عوامل محیطی و زراعی مانند دما، تاریخ کاشت، اندازه بنه، تراکم بنه، بارندگی و کوددهی قرار گیرد (Behdani et al., 2018). این موضوع مشابه یافته های (Gholami et al., 2017) است که گزارش کرده اند تخصیص زیست توده در زعفران رابطه نزدیکی با دسترسی مناسب به مواد مغذی دارد. همچنین، رنوموراتا و همکاران (Renau-Morata et al., 2012) روابط منبع-مخزن در زعفران را مطالعه کرده و گزارش داده اند که وقتی ریشه ها و برگ ها به حداکثر اندازه خود می رسند، رشد بنه های جایگزین آغاز می شود و توسعه آنها عمدتاً وابسته به فتوسنتز است. تخصیص زیست توده در زعفران به عنوان یک گیاه بنه دار ساب هیستراتنوس (گیاهانی که گلدهی قبل از رشد رویشی اتفاق می افتد) (De Juan et al., 2009) با گیاهان زراعی معمولی متفاوت

رشد غده ها را موجب شوند. افزایش سطح سیتوکینین منجر به افزایش تجمع نشاسته و تقسیم سلولی فعال در مناطق خاص مریستم و برگ‌ها می‌شود (Rosin et al., 2003).

در این تحقیق از فورکلرفونر^۱ به‌عنوان یک تنظیم‌کننده رشد گیاهی شبه سیتوکینین استفاده شده است. فعالیت بیولوژیکی آن ۱۰ برابر بیشتر از فعالیت سیتوکینین کینتین می‌باشد. این ماده از طریق بهبود و افزایش بیوستتزر کلروفیل، افزایش تقسیم سلولی و طولی شدن سلول‌ها موجب بزرگ‌تر شدن بنه‌ها و در نهایت موجب تأثیر مثبت بر عملکرد گیاه خواهد شد (She et al., 2014). همچنین این ترکیب در شکستن خواب جوانه‌های جانبی و آغاز جوانه زنی، به تأخیر انداختن مرحله پیری و افزایش دوام کلروپلاست در برگ‌ها مؤثر می‌باشد (Humphery, 2005). همچنین سیتوکینین‌ها سبب تولید، تجمع و انتقال کربوهیدرات‌ها می‌شوند (Asthir et al., 1998). در میان تنظیم‌کننده‌های بیولوژیکی، CPPU در افزایش اندازه میوه کیوی و کیفیت آن در زمان برداشت بسیار مؤثر بوده است (Kim et al., 2016). شواهدی وجود دارد که CPPU با افزایش تنظیم‌کننده‌های رشد داخلی مانند سیتوکینین‌ها، جیبرلین‌ها و اکسین‌ها باعث توسعه میوه در کیوی می‌شود (Antognozzi et al., 2020b). همچنین به طور قابل توجهی تعداد سلول‌ها و لایه‌های سلولی را در ساقه لیلیوم افزایش داد. علاوه بر این، رشد و توسعه بنه‌ها نیز تسریع یافت (Watanabe et al., 1989). گزارش شده است که محلول پاشی با غلظت مناسب این ماده بر روی *Lycoris aurea* L. ویژگی‌هایی مانند وزن تازه و قطر بنه‌های آن را افزایش داده است (She et al., 2014). استفاده از سیتوکینین‌های خارجی در مراحل اولیه تشکیل غده در سیب‌زمینی باعث افزایش سنتز نشاسته بین ۲۵ تا ۵۰ درصد شدند (Borzenkova et al., 1998). در گزارش

است. این تفاوت عمدتاً به دلیل گل‌دهی زعفران قبل از رشد رویشی آن است که یک پدیده خاص است و تنها در چند گیاه دیده می‌شود (Behdani & Fallahi., 2018). تخصیص زیست‌توده در سایر محصولات نیز مورد بررسی قرار گرفته است. نقش تنظیم‌کننده‌های رشد گیاه در بهبود عملکرد گیاه به‌خوبی شناخته شده است (Setia et al., 2015). با این حال، برای تولید گل باکیفیت و افزایش وزن بنه‌های دختری، نوع و غلظت مواد شیمیایی تنظیم‌کننده رشد و زمان استفاده از آن‌ها از اهمیت بالایی برخوردار است (Towers DiCosmo, 1984). سیتوکینین باعث بهبود انتقال مواد فتوسنتزی در برگ‌ها و بنه‌های دختری شده و گل‌دهی را در زعفران افزایش می‌دهد. استفاده خارجی از سیتوکینین به روش اسپری برگ، محتوای کلروفیل و آنتوسیانین را افزایش داده و فتوسنتز را بهبود می‌بخشد که تأثیر مثبتی بر تجمع کربوهیدرات‌ها در مخزن دارد (Arteca, 2020) و کربوهیدرات‌ها نیز عملکرد گل را بهبود می‌بخشد (Verlinden & Garcia, 2004). در گزارشی آمده است سیتوکینین‌ها با افزایش فعالیت کربوکسیلازی آنزیم رویسکو و از طریق کاهش مقاومت روزه‌ها و افزایش ورود دی‌اکسیدکربن به درون برگ، سبب افزایش کارایی فتوسنتز می‌گردند و وزن تر و خشک گیاه و در نتیجه رشد را افزایش می‌دهند (Kim et al., 2016; Patil et al., 2016). در گزارش دیگری آمده است، استفاده از سیتوکینین در اوایل مرحله تشکیل مینی‌توبرهای سیب‌زمینی موجب افزایش ۲۵ تا ۵۰ درصدی سنتز نشاسته شد (Borzenkova & Borovkova, 2003). همچنین در گزارش دیگری استفاده از کلروکولین کلراید (به‌عنوان پیش‌ماده سنتز) سیتوکینین‌های طبیعی انتقال مواد فتوسنتزی به غده‌های سیب‌زمینی را افزایش داد (Wang et al., 2016). سیتوکینین‌ها ممکن است کنترل بزرگ شدن و

۱- CPPU: N-(2-Chloro-4-pyridyl)-N'-phenyl urea

حیاتی دارد. همچنین پتاسیم در فعالیت آنزیم‌ها، سنتز پروتئین، فتوسنتز، حرکت روزنه‌ها، تعادل کاتیونی-آنیونی و مقاومت در برابر تنش‌های محیطی نقش ضروری دارد. نتایج یک تحقیق روی زعفران نشان داد که بالاترین کارایی فتوسیستم II (PSII) و نرخ جذب خالص دی‌اکسیدکربن (CO_2) با تیمار نیترات پتاسیم در مقایسه با سایر اشکال کود پتاسیم مانند کلرات پتاسیم، هیپوکلریت سدیم و تیواوره به‌دست آمد (Sritontip et al., 2015).

در پژوهشی روی زعفران گزارش شد که غوطه‌وری بنه‌ها در غلظت یک گرم در لیتر نیترات پتاسیم به ترتیب موجب افزایش ۱۹ و ۳۰ درصدی مقادیر قطر و وزن بنه‌های دختری شد و بیشترین میزان کلروفیل a و نسبت کلروفیل a/b در تیمار یک گرم بر لیتر نیترات پتاسیم به دست آمد. همچنین این تیمار بهترین شرایط را از نظر محتوای کلروفیل، رشد رویشی و رشد بنه‌های دختری، طول و تعداد برگ زعفران فراهم آورد (Jabbari et al., 2017). در مطالعه‌ای بر روی سویا، نتیجه‌گیری شد که استفاده از نیترات پتاسیم در مرحله تشکیل غلاف باعث رشد بهتر ریشه و تخصیص بیشتر زیست‌توده به سمت غلاف‌ها شد (Bandyopadhyay et al., 2021).

در گیاه زعفران، تحقیقات بسیار اندک و محدودی در مورد تخصیص و توزیع کربوهیدرات‌ها در طول توسعه بنه‌های دختری انجام شده است. تغییرات در تجمع نشاسته در بنه‌های دختری، تغییرات در محتوای ساکارز و هگزوز در اندام‌های مختلف و نقش‌های احتمالی آن‌ها به عنوان سیگنال‌هم‌چنان ناشناخته‌اند. تنها تغییرات متابولیکی در قندها و اسیدهای آمینه در طول توسعه جوانه‌های گل و جوانه‌زنی از اوایل مه تا اوایل اکتبر گزارش شده است (Pallotti et al., 2024). همچنین، هیچ گزارشی در مورد استفاده از CPPU بر نحوه تخصیص کربوهیدرات‌ها و تأثیر این ترکیب بر افزایش وزن بنه‌های دختری در گیاه زعفران منتشر نشده است.

دیگری، استفاده از CPPU با غلظت ۱ تا ۱۰ میلی‌گرم در لیتر، غلظت نشاسته را در پیازچه‌های *Lycoris aurea* L. افزایش داد. این نتایج نشان داد که غلظت مناسب CPPU که به صورت اسپری برگ‌ها اعمال می‌شود، می‌تواند به تجمع سریع‌تر نشاسته و بزرگ‌تر شدن پیازچه‌ها کمک کند. همچنین برخی وارسته‌های گیاه کاساوا در مرحله نشا توسط CPPU مورد محلول پاشی قرار گرفتند. تمامی تیمارها موجب افزایش حجم و عملکرد غده و محتوای نشاسته آن شدند. عملکرد غده و محتوای نشاسته آن به ترتیب ۲۲/۱۰۵ و ۴۹/۳۶ درصد نسبت به شاهد افزایش یافت. نتیجه‌گیری شد که CPPU عملکرد و محتوای نشاسته غده ری‌شه را در انواع مختلف کاساوا بهبود بخشید و استفاده از آن می‌تواند برای افزایش تولید کاساوا توصیه شود (Yang & Cao, 2011).

از آنجایی که زعفران از طریق بنه تکثیر می‌یابد و به دلیل نبود سیستم ری‌شه‌ای وسیع در بنه‌ها و جذب ری‌شه‌ها از عمق کم خاک، لذا تولید بنه‌های دختری قوی از طریق تغذیه مناسب همواره مورد توجه بوده است و محلول پاشی عناصر غذایی یکی از روش‌های کمکی در تغذیه گیاهی این گیاه محسوب می‌شود (Behdani et al., 2018). نیترات پتاسیم به عنوان یک منبع تغذیه‌ای نقش مهمی در مرحله رشد تولیدمثلی گیاهان دارد. این ماده باعث تحریک گل‌دهی و افزایش عملکرد گیاهان گل‌دار می‌شود (Karagüzel et al., 2017). نیتروژن از مهمترین عناصر جهت افزایش عملکرد گل و بنه‌های زعفران به‌شمار می‌رود (Chaji et al., 2013). این عنصر در گیاه به‌عنوان عنصری متحرک شناخته شده و می‌تواند در طول دوره رشد گیاه و به‌ویژه در انتهای هر فصل، از اندام‌های رویشی به بخش زیرزمینی گیاه منتقل شود (Masclaux-Daubresse et al., 2010). این ترکیب به دلیل داشتن پتاسیم، یک ماده غذایی به‌شمار می‌رود. این عنصر پرمصرف در رشد و متابولیسم گیاهان تحت شرایط تنش‌های زیستی و غیرزیستی نقش ویژه و

کلی در بهبود درک جنبه‌های فیزیولوژیکی مربوط به اندازه بنه و عملکرد و کیفیت کلاله می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان طی سال‌های زراعی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ و ۱۴۰۲-۱۴۰۳ و با موقعیت جغرافیایی ۴۸ درجه و ۲۴ دقیقه طول شرقی و ۳۶ درجه و ۴۱ دقیقه عرض شمالی و ارتفاع ۱۵۷۰ متر از سطح دریا و در زمینی به مساحت تقریبی ۳۰۰ متر مربع انجام شد. آزمایش به صورت فاکتوریل دو عاملی و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار انجام گرفت. قبل از اجرای آزمایش، از عمق ۰-۳۰ سانتیمتری خاک نمونه برداری صورت گرفت و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک تعیین گردید (جدول ۱).

از این‌رو هدف از این مطالعه بررسی تأثیر محلول پاشی غلظت‌های مختلف CPPU و نترات پتاسیم بر روی افزایش فتوسنتز و در نتیجه افزایش تولید کربوهیدرات‌های محلول در برگ‌ها و افزایش تخصیص و تجمع نشاسته در بنه‌های دختری می‌باشد. از آن‌جا که پالوتی و همکاران (Pallotti et al., 2024) در تازه‌ترین تحقیق خود بر روی زعفران گزارش کردند که فعالیت آنزیم ADP-گلوکز پیروفسفوریلاز (AGP) در بنه و فعالیت آنزیم β -آمیلاز در برگ زعفران نقش مهمی در تخصیص نشاسته به بنه‌های دختری داشته است، از این‌رو ما در این تحقیق میزان فعالیت این آنزیم‌ها را در تخصیص اسیمیلات‌های فتوسنتزی به بنه زعفران را مورد بررسی قرار دادیم. فهم چگونگی تغییر متابولیسم بنه‌ها توسط CPPU دارای اهمیت

جدول ۱- ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه

Table 1- Physical and chemical properties of farm soil

شاخص واکنش pH	هدایت الکتریکی EC dS.m ⁻¹	نیترژن N _{total} (%)	کلسیم Ca _{ava} (g.kg ⁻¹)	سدیم Na _{ava} (g.kg ⁻¹)	پتاسیم K _{ava} (g.kg ⁻¹)	ماده آلی OC (%)	بافت خاک Texture Soil (%)	شن Sand (%)	سیلت Silt (%)	رس Clay (%)
7.42	1.492	0.07	0.12	0.13	0.12	0.94	لوم رسی Clay loam	25	38	37

روی ردیف و بین ردیف به ترتیب ۱۰ و ۲۰ سانتی‌متر) و عمق حدود ۱۵ سانتی‌متر کاشته شدند. آبیاری بوسیله سیستم قطره‌ای نواری نوبت اول اوایل مهر ماه، نوبت دوم اوایل آذر ماه، نوبت سوم اواخر فروردین و آخرین نوبت اواخر اردیبهشت ماه صورت گرفت. با توجه به نیاز آبی زعفران و در نظر گرفتن میزان بارش‌ها حجم کل آبیاری در حدود ۶۰ مترمکعب در نظر گرفته شد. در این آزمایش از کاربرد علف‌کش اجتناب شد و علف‌های هرز در دو مرحله، پس از اتمام گل‌دهی و یک ماه پس از آن به صورت دستی وجین شدند.

فاکتورهای مورد بررسی در این آزمایش شامل فورکلرفنورن در چهار سطح (۰، ۲، ۵، ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر) و

با توجه به اهمیت تغذیه در زعفران با کود دامی و اثرات آن بر ساختمان خاک و گسترش ریشه و چند ساله بودن زعفران از کود دامی پوسیده به مقدار ۲۰ تن در هکتار استفاده شد. پس از آماده‌سازی زمین کرت‌هایی با ابعاد یک در دو متر ایجاد شدند. بنه‌های زعفران قبل از کشت، از نظر وزن غربال‌گری شدند تا بنه‌های مورد نیاز هر تکرار وزن تقریباً یکسان داشته باشند و از این طریق اثر وزن اولیه بنه‌ها حذف شود. به این صورت که بنه‌ها در گروه‌های ۷ تا ۹ گرم، ۱۰ تا ۱۲ گرم، ۵ تا ۶ گرم و ۳ تا ۴ گرم دسته‌بندی شدند و هر دسته در یک تکرار کاشت شدند و هر تکرار تحت اعمال تمامی تیمارها قرار گرفت. بنه‌ها در اوایل پاییز به صورت ردیفی و با تراکم ثابت ۱۰۰ بنه در مترمربع (فاصله

میکرولیتر از مایع استخراج شده الکی اضافه شد. مایع استخراج شده به مدت ۱۰ دقیقه در حمام آب قرار گرفت تا واکنش داده و رنگ استخراج شود، پس از خنک شدن، جذب در ۶۲۵ نانومتر توسط اسپکتروفتومتر خوانده شد (مدل LAMBDA UV/Vis 25/35/45، آمریکا).

تعیین محتوای نشاسته

بافت‌های برگ و بنه با آب مقطر شسته شد، سپس خرد شده و بلافاصله در اتانول ۸۰ درصد جوشانده شدند. نمونه (۰/۲ گرم) با ۱۰ میلی‌لیتر اتانول ۸۰ درصد همگن شد و به مدت ۱ ساعت در حمام آب با دمای ۸۵ درجه سانتی‌گراد قرار گرفت. مخلوط به مدت ۱۵ دقیقه با سرعت $8000 \times g$ سانتریفیوژ شد و مایع رویی دور ریخته شد. پس از تکرار مراحل فوق، مواد ته نشین شده دوباره در ۱۰ میلی‌لیتر نیترات کلسیم ۸۰ درصد (وزنی/حجمی) معلق شد و به مدت ۱ ساعت در حمام آب جوشانده قرار گرفت. پس از فیلتراسیون، ۵ تا ۱۰ میلی‌لیتر از محلول نشاسته فیلتر شده به ۵۰۰ میلی‌لیتر رقیق شد و ۱۰ میلی‌لیتر معرف تازه آنترون اضافه شد. سپس آن‌ها توسط آب سرد شدند، هر یک به خوبی مخلوط و به مدت هفت ساعت و نیم در دمای ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد دما داده شدند. لوله‌ها سریعاً تا دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد سرد شدند. با استفاده از نور با طول موج‌های نزدیک به ۶۳۰۰ آنگستروم برای تعیین شدت رنگ، منحنی استاندارد با استفاده از ۰، ۵۰ و ۱۰۰ میکروگرم گلوکز حاوی همان مقدار اسید پرکلریک موجود در نشاسته، تهیه شد. با استفاده از کولوریمتر Klett-Summerson، گلوکز به دست آمده در عدد ۰/۹۰ ضرب شد تا به میزان دقیق مقدار نشاسته تبدیل شود (McCready et al., 1950).

استخراج پروتئین و سنجش β -آمیلاز

فعالیت β -آمیلاز همان‌طور که توسط مک کلری و کد

نیترات پتا سیم در چهار سطح (۰، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر لیتر) مورد استفاده قرار گرفتند. عملیات محلول‌پاشی در اوایل صبح و با سمپاش پستی و با فشار ثابت انجام گردید. همچنین برای جذب بیشتر محلول‌ها در برگ از میکرومویان استفاده شد. با توجه به نیاز غذایی زعفران در دوران رشد بنه‌های دختری و فراهم شدن شرایط جوی مناسب جهت محلول‌پاشی در منطقه، زمان اعمال تیمارها مرحله اول در اوایل اسفند ماه و مرحله دوم در اوایل فروردین ماه بود و برای اثر بهتر تیمارها در هر مرحله، عملیات محلول‌پاشی یک هفته بعد از اولین مرحله، تکرار شد. همچنین جهت جلوگیری از تداخل اثر دو تیمار، محلول‌پاشی نیترات پتاسیم و فورکلرفنورن با یک هفته فاصله انجام شد.

نمونه برداری از برگ‌ها تقریباً دوهفته بعد از پایان انجام آخرین تکرار محلول‌پاشی و تقریباً در اواسط اردیبهشت انجام شد. اواخر اردیبهشت ماه و قبل از شروع خشک شدن برگ‌ها نیز نمونه‌برداری بنه‌ها از هر کرت به صورت ۵ بوته در کرت جهت ارزیابی برخی صفات انجام گردید. گل‌های زعفران از نیمه آبان تا نیمه آذر در اوایل صبح و با در نظر گرفتن اثر حاشیه‌ای از کل سطح کرت‌ها برداشت شدند و جهت تعیین کیفیت کلاله به آزمایشگاه منتقل شدند.

کربوهیدرات‌های محلول کل

کربوهیدرات‌های محلول کل با استفاده از روش اسپکتروفتومتری بر اساس روش آنترون (Carroll et al., 1956) و با استفاده از گلوکز به عنوان استاندارد، به شرح زیر اندازه‌گیری شدند. هر بنه از هر تیمار به قطعات کوچک (تا حد امکان ریز) تبدیل و کاملاً مخلوط شد. نمونه‌های گیاهی (برگ یا بنه) در اتانول ۹۵ درصد و سپس در اتانول ۷۰ درصد استخراج شدند. استخراج به مدت ۱۵ دقیقه با سرعت ۴۵۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شد. ۱۵۰ میلی‌گرم معرف آنترون در ۱۰ میلی‌لیتر اسیدسولفوریک ۷۲ درصد حل شد. سه میلی‌لیتر آنترون به ۱۰۰

سافرانال

اجزای اصلی زعفران شامل کرووسین، پیکروکروسین و سافرانال بر اساس روش ISO (ISO 3632-2:2010)، روش‌های تست زعفران) با استفاده از اسپکتروفتومتر UV-vis تعیین شدند. نتایج برای این سه ترکیب با خواندن مستقیم جذب در سه طول موج (۲۵۷ نانومتر - پیکروکروسین، ۳۳۰ نانومتر - سافرانال، ۴۴۰ نانومتر - کرووسین) به دست آمد. اعداد به دست آمده در معادله ۱ قرار گرفتند و مقادیر پیکروکروسین، سافرانال و کرووسین به ترتیب محاسبه شدند. در این معادله، X مقدار ترکیب کیفی خاص، A جذب خوانده شده از اسپکتروفتومتر در طول موج مربوطه و M وزن خشک کلاله به میلی‌گرم است.

$$100 X = A/M \times 100 \quad (1)$$

اندازه‌گیری فتوسنتز و تبادلات گازی

به منظور اندازه‌گیری سرعت فتوسنتز در واحد سطح برگ (میکرومول CO₂ بر مترمربع در ثانیه)، هدایت روزنه‌ای (میلی مول بر متر مربع در ثانیه)، مقاومت روزنه‌ای (مترمربع در ثانیه در مول)، سرعت تعرق (میلی مول بر متر مربع در ثانیه)، غلظت CO₂ زیر روزنه‌ای (میکرومول بر مول) از دستگاه (IRGA Analyser Gas Red Infra) استفاده خواهد شد. تمام اندازه‌گیری‌ها در ساعت ۸ صبح و در یک روز آفتابی با آسمان صاف (بدون نیاز به منبع نوری دستگاه) انجام شد. برگ‌ها ۴۹ ثانیه در داخل محفظه شیشه‌ای دستگاه قرار گرفتند و اعداد ثبت شده قرائت شدند (Silver & Thompson, 2015).

اندازه‌گیری کلروفیل a و b و کلروفیل کل

برای اندازه‌گیری مقادیر کلروفیل a و b و کلروفیل کل از روش آرنون (Arnon, 1967) استفاده شد. برای این منظور، ۰/۲ گرم از بافت تر برگ در ۱۰ میلی لیتر استون ۸۰ درصد ساییده، سپس حجم محلول با استون به ۲۰ میلی لیتر رسانیده شد. محلول به دست آمده به مدت ۱۰ دقیقه با سرعت ۴۰۰۰ دور

(McCleary & Codd, 1989) توصیف شده است، در حجمی از واکنش ۱۰۰ میکرولیتر شامل ۳۶ میلی مول بافر فسفات (pH 7.0)، ۲ واحد -گلوکوزیداز (Sigma)، ۰/۲۵ میکرومول p-nitrophenyl-maltopentaoside (PNPG5-Sigma) و ۵۰ میکرولیتر از عصاره استخراج شده انجام شد. پس از انکوباسیون در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد در مدت زمان مناسب، واکنش‌ها توسط تری‌سما ۱ در صد متوقف شدند و p-nitrophenol آزاد شده در ۴۱۰ نانومتر اندازه‌گیری شد. فعالیت به صورت میکرومول p-nitrophenol تولید شده توسط گرم پروتئین کل در هر ثانیه بیان شد.

سنجش میزان فعالیت آنزیم ADP-گلوکز پیروفسفوریلان (AGPase)

میزان ۰/۲ گرم بافت تازه بنه در بافر مناسب (مانند بافر (Tris-HCl, pH 7.5-8.0) ترکیب و عصاره از طریق سانتیفریوژ جدا شد. این عصاره حاوی آنزیم AGPase است. بافر واکنش شامل بافر (MgCl₂, Tris-HCl (pH 7.5-8.0) (برای فعال‌سازی آنزیم)، ADP-گلوکز (سوبسترای AGPase) و پیروفسفات (PPi) بود. مقدار معینی از عصاره آنزیمی با ترکیب واکنش مخلوط شد. واکنش در دمای مناسب (۳۰-۳۷ درجه سلسیوس) و مدت زمان معین (معمولاً ۳۰ دقیقه) انجام شد. واکنش با اضافه کردن یک ماده متوقف‌کننده مانند اسیدکلریک متوقف شد. فعالیت AGPase با اندازه‌گیری تغییرات نوری در طول موج ۳۴۰ نانومتر مرتبط با NADH/NADPH که در واکنش‌های جانبی تولید می‌شود، اندازه‌گیری شد. میزان فعالیت این آنزیم به صورت میلی گرم ADP-گلوکز در دقیقه در هر گرم وزن تازه محاسبه و اندازه‌گیری شد (Ballicora et al., 2003).

اندازه‌گیری کیفیت کلاله (کروسین، پیکروکروسین و

اندازه‌گیری شد و سپس اعداد به دست آمده توسط فرمول‌های زیر محاسبه گردیدند.

$$\begin{aligned} \text{Chl.a (mg.g}^{-1}) &= [(12.7 \text{ Abs } 663) - (2.6 \text{ Abs } 645)] \quad V/W \times 1000 \quad (2) \\ \text{Chl.b (mg.g}^{-1}) &= [(22.9 \text{ Abs } 645) - (4.68 \text{ Abs } 663)] \quad V/W \times 1000 \\ \text{Chl.total (mg.g}^{-1}) &= [(8.02 \text{ Abs } 663) + (20.2 \text{ Abs } 645)] \quad V/W \times 1000 \end{aligned}$$

مولکولی آنتوسیانین غالب، DF فاکتور رقیق سازی و L ضخامت سل که معمولاً بر اساس واحد سانتیمتر است. A520 نانومتر و A700 نانومتر جذب نوری در طول موج‌های ۵۲۰ و ۷۰۰ نانومتر هستند.

غلظت نیتروژن و پتاسیم برگ و بنه

برای تعیین غلظت نیتروژن نمونه‌ها از روش هضم به کمک اسید سولفوریک غلیظ و اندازه‌گیری نیتروژن عصاره با سیستم کج‌جدال استفاده شد (Page et al., 2000). جهت تعیین مقدار پتاسیم نیز از روش هضم تر نمونه با اسید نیتریک غلیظ و اسید پرکلریک غلیظ استفاده گردید (Gupta, 2000) و سپس میزان پتاسیم عصاره نمونه‌ها توسط دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۶۶۰ نانومتر و دستگاه فلیم فتومتر اندازه‌گیری شد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها توسط نرم افزار SAS و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون حداقل اختلاف معنی‌دار (LSD) در سطح احتمال پنج درصد استفاده شد و نمودارهای مربوطه توسط نرم افزار Excel ترسیم گردید.

نتایج و بحث

به‌طور کلی، عملکرد گیاه به توانایی آن در جذب مواد معدنی، تثبیت کربن و تخصیص مواد فتوسنتزی در اندام‌های گیاه و همچنین تحمل آن به استرس‌های محیطی بستگی دارد. در هر گیاه، الگوی تخصیص زیست‌توده تعیین‌کننده سرمایه‌گذاری در

سانتریفیوژ گردید. سپس میزان کلروفیل a در طول موج ۶۶۳ نانومتر و کلروفیل b در طیف جذبی ۶۴۵ نانومتر توسط دستگاه اسپکتروفتومتر مدل (Germany 2000, UNICO) قرائت و

اندازه‌گیری محتوای فلاونوئید میزان کل فلاونوئیدها در این تحقیق به روش کلرید آلومینیوم با استفاده از کوئرستین به‌عنوان استاندارد اندازه‌گیری شد (Garrote et al., 2017). هر کدام از عصاره‌های متانولی گیاهی (۵ میلی‌لیتر از محلول 5 mg.ml^{-1}) به صورت جداگانه با ۵ میلی‌لیتر متانول، ۱ میلی‌لیتر کلرید آلومینیوم ۱۰ درصد متانولی، ۱ میلی‌لیتر استات پتاسیم یک مولار و $2/8$ میلی‌لیتر آب مقطر ترکیب شدند. سپس محلول‌ها را در دمای اتاق به مدت ۳۰ دقیقه قرار داده و جذب واکنش در ۴۱۵ نانومتر با دستگاه اسپکتروفتومتر اندازه‌گیری شد.

اندازه‌گیری محتوای آنتوسیانین

اندازه‌گیری محتوای آنتوسیانین با استفاده از روش اختلاف pH که توسط ژانگ و همکاران (Zhang et al., 2008) ارائه شده است، انجام شد. نمونه‌های برگ زعفران توسط اتانول استخراج شده و سپس توسط دو بافر مختلف رقیق گردیدند. بافر اول: کلرید پتاسیم با غلظت $0/025$ مولار و پی اچ ۱ و بافر دوم: استات سدیم با غلظت $0/4$ مولار و پی اچ $4/5$ بودند. میزان جذب نمونه‌ها در طول موج‌های ۵۲۰ و ۷۰۰ نانومتر به وسیله دستگاه اسپکتروفتومتر اندازه‌گیری شدند و بر اساس فرمول‌های زیر، مقدار آنتوسیانین محاسبه گردید:

$$\begin{aligned} (3) \quad A \times MW \times DF \times 1000 / \varepsilon \times L &= \text{میزان آنتوسیانین} \\ A &= (A520\text{nm}-A700\text{nm}) \quad \text{pH}1.0-(A520\text{nm}-A700\text{nm}) \quad \text{pH}4.5 \end{aligned}$$

در این فرمول ε ضریب جذب مولی، MW وزن

افزایش و بقیه سطوح موجب کاهش آن شدند. استفاده از تمامی سطوح نیترات پتاسیم نیز بر نیتروژن و پتاسیم برگ و بنه در واحد سطح معنی دار ($p < 0.01$) بود (جدول ۳). غلظت ۲۵۰ میلی گرم در لیتر آن تأثیر چندانی نسبت به شاهد نداشت (شکل ۱ و ۲). اثر متقابل عوامل مورد استفاده نیز روی هر دو صفت در سطح احتمال یک درصد معنی دار بودند (جدول ۳). بیشترین میزان نیتروژن و پتاسیم برگ در تیمار CPPU صفر و نیترات پتاسیم ۱۰۰۰ به دست آمد و کمترین میزان آن در تیمارهای اثر متقابل CPPU ۵ میلی گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر به دست آمد که در واقع در حدود ۳۲ درصد کاهش پیدا کردند. برعکس همین تیمارهایی که موجب کاهش میزان نیتروژن و پتاسیم برگها شده بودند، باعث افزایش آنها در بنه های دختری گردیدند که می تواند نشان دهنده تأثیر غلظت مناسب CPPU در میزان انتقال اسیمیلاتها به بنه و در نتیجه افزایش محتوی نیتروژن و پتاسیم آن باشد.

اندامهای فتوسنتزی، تولید مثلی و جذب مواد مغذی است. با توجه به این موضوع، تغییرات در تقسیم زیست توده می تواند تأثیر قابل توجهی بر توانایی گیاه در استفاده از منابع داشته باشد. علاوه بر این، روش های پاسخ دهی گیاهان به تغییرات مواد مغذی به شدت بر توانایی آنها برای رشد و رقابت تأثیر می گذارد (Zhang et al., 2015).

بررسی اثرات تیمارها بر میزان نیتروژن و پتاسیم برگ و بنه

مصرف سطوح مختلف CPPU بر میزان نیتروژن و پتاسیم هم در برگ و هم در بنه های دختری معنی دار ($p < 0.01$) بود (جدول ۳). استفاده از این ماده در سطح ۲/۵ نسبت به شاهد معنی دار نبود و مصرف این ماده در غلظت ۱۰ میلی گرم در لیتر، بیش از غلظت ۵ میلی گرم در لیتر میزان نیتروژن برگ را کاهش داد. همه سطوح CPPU میزان پتاسیم برگ را به طور معنی داری کاهش دادند. غلظت ۵ میلی گرم در لیتر آن به میزان ۳۶ درصد نیتروژن بنه را افزایش و بقیه سطوح آن را نسبت به شاهد کاهش دادند. همچنین این سطح از CPPU پتاسیم بنه را

جدول ۲- تجزیه واریانس میانگین مربعات بر کیفیت کلاله زعفران
Table 2- Analysis of variance of mean squares of stigma quality

منابع تغییر S.O.V	درجه آزادی df	سافرانا Safranal	کروسین Crocin	پیکروکروسین Picrocrocin
تکرار Replication	3	^{ns} 0.68	^{ns} 1.01	0.06 ^{ns}
فورکلرفنون CPPU	3	** 55.61	** 6.19	5.00 **
نیترات پتاسیم KNO ₃	3	** 11.22	^{ns} 1.78	3.97 *
نیترات پتاسیم × فورکلرفنون KNO ₃ ×CPPU	9	** 11.67	** 5.71	3.10 *
خطای آزمایشی Error	45	8.66	3.47	6.76
ضریب تغییرات C.V. (%)	-	5.513	1.020	3.455

علامت های ns، ** و * به ترتیب به مفهوم عدم وجود و وجود اختلاف معنی دار در سطح یک درصد و پنج درصد می باشند. اعداد جدول میانگین مربعات می باشند. ns, ** and * : non-significant, significant in 5% and 1%, respectively. Table numbers are the mean of squares.

جدول ۳- تجزیه واریانس میانگین مربعات روی برخی صفات بیوشیمیایی و فیزیولوژیک زعفران
Table 3- Analysis of variance of mean squares of treatments on physiological and biochemical traits of saffron

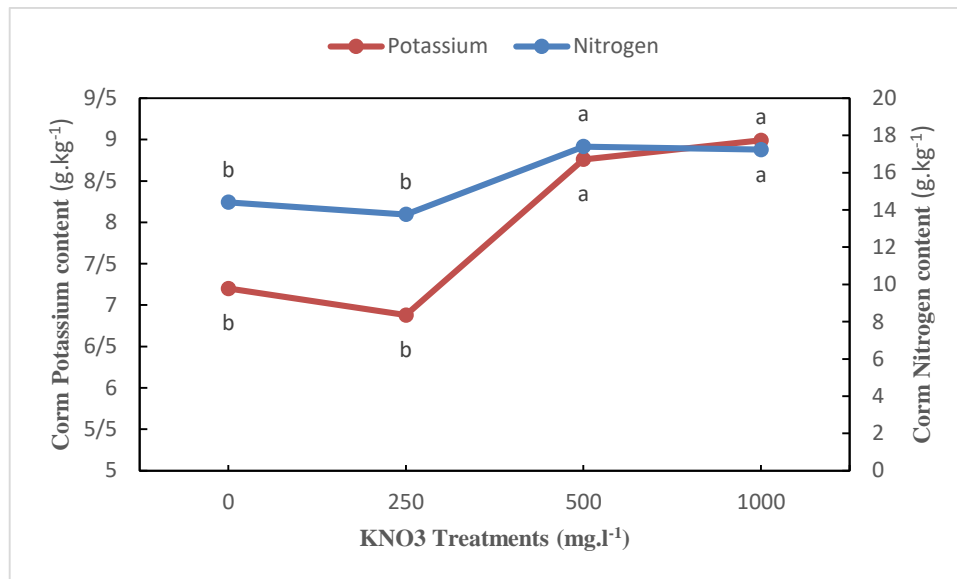
منابع تغییر S.O.V	درجه آزادی df	نیترژن برگ Leaf nitrogen	نیترژن بنه Corn nitrogen	پتاسیم برگ Leaf potassium	پتاسیم بنه Corn potassium	نشاسته برگ Leaf starch	کربوهیدرات محلول برگ Leaf soluble carbohydrates	نشاسته بنه Corn starch	کربوهیدرات محلول بنه Corn Soluble carbohydrates	آنزیم پتا آمیلاز برگ Leaf Beta- amylase enzyme	آنزیم کلوکز- آدی پی بنه Corn ADP-glucose pyrophosphorylase
تکرار Replication	3	0.86 ns	0.62 ns	2.23 ns	0.55 ns	1.09 ns	0.17 ns	0.53 ns	1.48 ns	1.02 ns	0.11 ns
فورکلرفنون CPPU	3	115.96 **	171.59 **	17.35 **	169.12 **	218.32 **	62.49 **	1662.28 **	66.11 **	178.83 **	141.82 **
نیترات پتاسیم KNO ₃	3	8.14 **	61.30 **	11.58 **	71.21 **	62.69 **	308.43 **	808.37 **	9.90 **	151.21 **	40.70 **
نیترات پتاسیم × فورکلرفنون KNO ₃ ×CPPU	9	43.09 **	30.66 **	7.66 **	31.50 **	152.8 **	17.23 **	254.86 **	10.28 **	60.95 **	18.95 **
خطای آزمایشی Error	45	0.27	0.93	0.07	0.25	2.04	18.19	66.14	18.08	48.57	5.00
ضریب تغییرات C.V. (%)	-	4.18	6.14	5.04	6.38	6.05	3.03	1.33	6.39	6.73	4.82

علامت‌های ns، ** و * به ترتیب به معنای عدم وجود و وجود اختلاف معنی‌دار در سطح یک درصد، پنج درصد و ده درصد می‌باشد. اعداد جدول میانگین مربعات می‌باشد.
ns, ** and * : non-significant, significant in 5% and 1%, respectively. Table numbers are the mean of squares.

ادامه جدول ۳- تجزیه واریانس میانگین میرمات روی صفات بیوشیمیایی و فیزیولوژیک زعفران
Continued Table 3- Analysis of variance of mean squares of treatments on physiological and biochemical traits of saffron

منابع تغییر S.O.V	درجه آزادی df	هدایت روزنه‌ای Stomatal conduction	سرعت فتوسنتز Photosynthesis rate	مقاومت روزنه‌ای Stomatal resistance	سرعت تعرق Perspiration Rate	غلظت CO ₂ Substomatal CO ₂ concentration	کلروفیل a Chlorophyll a	کلروفیل b Chlorophyll b	کلروفیل کل Total chlorophyll	انتوسیانین Anthocyanin	فلاونوئیدها Flavonoids
تکرار Replication	3	0.25 ^{ns}	1.66 ^{ns}	0.51 ^{ns}	0.69 ^{ns}	0.51 ^{ns}	0.13 ^{ns}	0.65 ^{ns}	0.35 ^{ns}	0.93 ^{ns}	0.67 ^{ns}
فونکشنون CPU	3	4.55 ^{**}	144.8 ^{**}	168.73 ^{**}	106.6 ^{ns}	168.73 ^{**}	75.85 ^{**}	359.36 ^{**}	146.70 ^{**}	614.38 ^{ns}	128.61 ^{**}
نیترات پتاسیم KNO ₃	3	0.08 ^{**}	30.44 ^{**}	49.91 ^{**}	0.36 ^{ns}	49.91 ^{**}	35.70 ^{**}	144.86 ^{**}	50.24 ^{**}	225.66 ^{ns}	25.46 ^{**}
نیترات پتاسیم * * CPU	9	2.87 ^{**}	75.35 ^{**}	90.74 ^{**}	45.17 ^{ns}	90.74 ^{**}	23.35 ^{**}	57.24 ^{**}	30.58 ^{**}	66.99 ^{ns}	7.54 ^{**}
خطای آزمایشی Error	45	0.72	0.00	0.20	55/2.8	229.41	2.5/2	3301.27	2228.59	711.95	802.47
ضریب تغییرات C.V. (%)	-	3.365	5.443	4.874	4.926	4.874	6.467	5.417	8.091	5.591	6.658

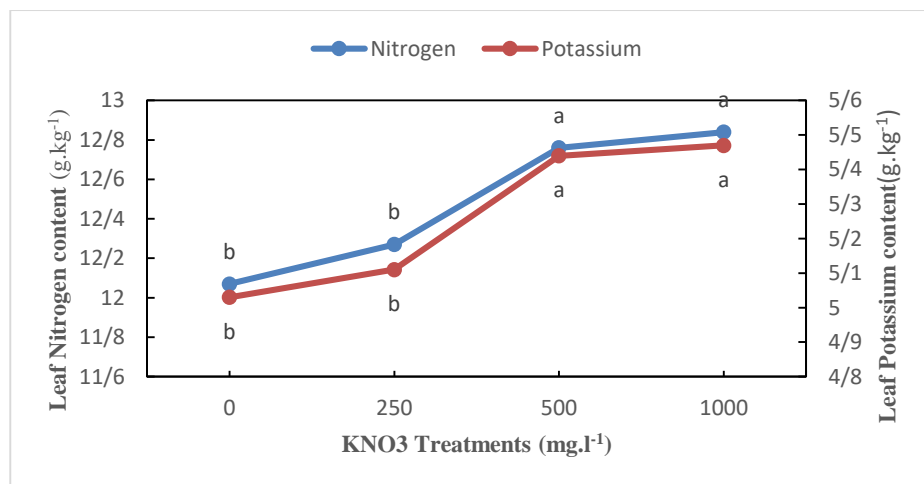
علامت‌های ns، * و ** ترتیباً به معنای عدم وجود اختلاف معنی‌دار در سطح یک درصد، پنج درصد و ده درصد، به ترتیب می‌باشند. اعداد جدول میانگین میرمات می‌باشند.
ns, * and ** : non-significant, significant in 5% and 1%, respectively. Table numbers are the mean of squares.

شکل ۱- مقایسه میانگین اثر اصلی نیترات پتاسیم (KNO₃) بر محتوی نیتروژن و پتاسیم بنه‌های دختری

Figure 1- Mean comparisons of the main effect of KNO₃ (mg.l⁻¹) on Nitrogen and potassium content of the daughter corms (g.kg⁻¹).

LSD 0.05 corms nitrogen = 0.964, LSD 0.05 corms potassium = 0.508.

شکل ۲- مقایسه میانگین اثر اصلی نیترات پتاسیم (KNO₃) بر محتوی نیتروژن و پتاسیم برگ‌ها

Figure 2- Mean comparisons of the main effect of KNO₃ (mg.l⁻¹) on Nitrogen and Potassium content of the leaves (g.kg⁻¹).

LSD 0.05 leaves nitrogen = 0.23, LSD 0.05 leaves potassium = 0.265.

کربوهیدرات‌های موجود در برگ به بنه بدون افزودن تیمار کودی است. از این رو نیتروژن که از مهم‌ترین عناصر جهت افزایش عملکرد گل و بنه‌های زعفران به شمار می‌رود، در گیاه به‌عنوان عنصری متحرک شناخته شده و می‌تواند در طول دوره رشد گیاه و به‌ویژه در انتهای هر فصل، از اندام‌های رویشی به بخش زیرزمینی گیاه منتقل شود (Chaji et al., 2020).

نکته جالب این‌که اثر این دو تیمار بواسطه غلظت مناسب CPPU از اثر تیمار بدون استفاده از CPPU که موجب افزایش نیتروژن برگ شده بود، در بنه‌ها بیشتر بود. سایر سطوح تأثیر چندانی نسبت به شاهد نداشتند (جدول ۴). حتی سطح CPPU ۵ بدون استفاده از نیترات پتاسیم نیز موجب افزایش ۲۸ درصدی این صفات نسبت به شاهد شد، که نشان از انتقال موثر

موجبات افزایش مدت زمان تولید اسیمیلات‌ها و افزایش طول دوره پر شدن بنه‌های دختری را فراهم می‌کند.

پتاسیم یکی از عناصر اصلی است که در تنظیم اسمزی سلول‌های محافظ روزنه نقش دارد. وقتی پتاسیم وارد سلول‌های محافظ می‌شود، فشار تورژسانس سلول‌ها افزایش می‌یابد و باعث باز شدن روزنه‌ها می‌شود. باز شدن روزنه‌ها به گیاه اجازه می‌دهد تا دی‌اکسیدکربن را برای فتوسنتز جذب کرده و همزمان بخار آب از طریق تعرق دفع کند. در صورت کمبود پتاسیم، روزنه‌ها به خوبی باز نمی‌شوند و این امر منجر به کاهش تبادل گاز و کاهش کارایی فتوسنتز می‌شود. به طور کلی، نیترا پتاسیم با تقویت عملکرد اسمزی سلول‌های محافظ و بهبود شرایط فتوسنتز، هدایت روزنه‌ای را بهینه سازی می‌کند و به گیاه کمک می‌کند تا آب و گازها را به نحو مؤثری مدیریت کند. این عنصر همچنین در فعال‌سازی آنزیم‌های مختلف مرتبط با فتوسنتز و انتقال محصولات فتوسنتزی به سایر قسمت‌های گیاه نقش دارد. نتایج تجزیه واریانس نشان داد هر یک از اثرات ساده استفاده از CPPU و نیترا پتاسیم و اثر متقابل آن‌ها بر پارامترهای فتوسنتزی از جمله هدایت روزنه‌ای، مقاومت روزنه‌ای، سرعت فتوسنتز و غلظت CO₂ زیر روزنه‌ای معنی‌دار ($p < 0.01$) بود، اما بر سرعت تعرق معنی‌دار نبودند (جدول ۳). استفاده از CPPU با غلظت ۲/۵ میلی‌گرم در لیتر تأثیری در میزان هدایت روزنه‌ای، مقاومت روزنه‌ای، سرعت فتوسنتز و غلظت CO₂ زیر روزنه‌ای نداشت، اما سطوح ۵ و ۱۰ میلی‌گرم در لیتر آن موجب افزایش صفات مذکور شد با توجه به رابطه معکوس بین هدایت روزنه‌ای و مقاومت روزنه‌ای سطوح ۵ و ۱۰ میلی‌گرم در لیتر CPPU موجب کاهش مقاومت روزنه‌ای و افزایش هدایت روزنه‌ای شد که همین امر منجر منجر به افزایش غلظت CO₂ زیر روزنه‌ای و در نتیجه افزایش نسبی سرعت فتوسنتز برگ‌ها گردید. اثر محرک CPPU در سطوح ۵ و ۱۰ میلی‌گرم در لیتر را می‌توان با ویژگی‌های فیزیولوژیکی اصلی سیتوکینین‌ها، که باعث تقسیم

می‌دانیم نیترا پتاسیم به‌عنوان منبع نیتروژن و پتاسیم در کشاورزی مورد استفاده قرار می‌گیرد. این ترکیب دارای ۱۳ درصد نیتروژن و ۴۶ درصد پتاسیم است که نقش مهمی در تغذیه گیاهان دارد و موجب افزایش غلظت نیتروژن و پتاسیم در بافت‌های گیاه می‌شود. نیتروژن یکی از عناصر اصلی مورد نیاز گیاهان برای رشد و فتوسنتز است و نیترا پتاسیم نیتروژن را به شکل نیترا ته تأمین می‌کند که گیاه به راحتی آن را جذب می‌کند. نیتروژن باعث بهبود رشد برگ‌ها و تولید کلروفیل می‌شود که برای فتوسنتز ضروری است. پتاسیم همچنین به انتقال آب و مواد مغذی درون گیاه و تنظیم فرآیندهای آنزیمی کمک می‌کند (Raddatz et al., 2020). در گزارشی به‌منظور بررسی عکس العمل زعفران به مقدار و زمان مصرف دو نوع کود پتاسه (نیترا پتاسیم و کلرید پتاسیم) تحقیق صورت گرفت. نتایج نشان داد که اثر مقدار پتاسیم بر عملکرد زعفران در سطح ۵ در صد معنی‌دار بود و بیشترین عملکرد از تیمار مصرف ۲۵ کیلوگرم نیترا پتاسیم در هکتار بدست آمد. اثر منبع کود پتاسیم بر عملکرد زعفران نیز در سطح ۵ درصد معنی‌دار بود مصرف پتاسیم از منبع نیترا پتاسیم باعث افزایش معنی‌دار عملکرد نسبت به تیمار استفاده از منبع کلرید پتاسیم شد (Zabihi et al., 2013). سعید اکرم و همکاران (Saeed Akram et al., 2009) بیان کردند کاربرد نیترا پتاسیم میزان رشد گیاه آفتابگردان را افزایش داد که این افزایش را مربوط به افزایش ظرفیت فتوسنتزی دانستند.

بررسی اثرات تیمارها بر فتوسنتز

از اوایل فروردین ماه کاهش در تأمین فوتواسیمیلات‌ها از طریق برگ‌ها آغاز می‌شود، اما برگ‌ها هنوز به‌طور عمده سبز هستند تا زمانی که رشد بنه دختری متوقف شود. با علم به این موضوع استفاده از تیمارهایی با غلظت مناسب در این دوران که فتوسنتز به‌طور طبیعی میل به کاهش دارد، می‌تواند به افزایش کارایی و طول دوره فتوسنتز کمک کند که این موضوع خود

ماده غذایی در غلظت مناسب موجب افزایش فتوسنتز می شود. هم چنین علاوه بر تأثیر فورکلرفنورن بر افزایش غلظت کلروفیل، مطالعات اخیر نشان داده اند که این محرک می تواند بهبود عملکرد فتوسنتز و رشد گیاهان را نیز تسهیل کند. به عنوان مثال، پژوهش های انجام شده روی گندم نشان داد که استفاده از فورکلرفنورن نه تنها موجب افزایش میزان کلروفیل شد بلکه باعث بهبود جذب نور و کارایی فتوسنتزی در شرایط تنش محیطی گردید. رمضان و همکاران (Ramazan et al., 2018) گزارش کردند که محلول ۳ درصد نیترات پتاسیم موجب بهبود جذب آب، افزایش تولید کلروفیل، و بهبود تبادل گازها در گیاه می شود که همگی به بهینه سازی فرآیند فتوسنتز کمک می کنند. در گزارشی تبادل روزنه ای و نرخ تعرق در گیاهان پیش تیمار شده با CPPU بدون تغییر ماند (Gashaw et al., 2019). در بادمجان با استفاده از BA (یکی از اعضای سیتوکینین ها) ۱۰ میکرومولار تحت شرایط تنش شوری نرخ فتوسنتز خالص، سرعت تعرق و هدایت روزنه ای افزایش یافت (Wu et al., 2012). مطالعات قبلی تأثیر مثبت سیتوکینین بر رنگدانه های فتوسنتزی را گزارش کرده اند (Alsokari, 2017; Ogwen, 2010; Wu et al., 2012). به عنوان مثال، فتوسنتز خالص برگ های گوجه فرنگی پس از تیمار با CPPU در غلظت های ۱۰-۰/۱ میلی گرم و در شرایط مهار نوری، افزایش یافت (Ogwen et al., 2021). علاوه بر این، نشان داده شده است که نیترات پتاسیم باعث افزایش فعالیت ریبولوز بیس فسفات کربوکسیلاز (RuBisCO) نیز می شود که ممکن است ظرفیت فتوسنتزی را از این طریق بهبود بخشد (Tezuka et al., 1989).

سلولی و افزایش طول سلولی، افزایش وزن خشک و وزن تر اندام های هوایی و جوانه ها توضیح داد (Yakimova et al., 2021).

در رابطه با اثرات ساده استفاده از سطوح نیترات پتاسیم، نتایج حاکی از آن است که استفاده از سطوح ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر این ماده نیز اثراتی مشابه CPPU داشتند و همانطور که مورد انتظار بود موجب افزایش صفات مورد نظر شدند.

اثر متقابل عوامل مورد استفاده بر هدایت روزنه ای نشان داد سطوح CPPU ۵ میلی گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم ۵۰۰ و بعد از آن در سطح ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر نیترات پتاسیم موجب افزایش هدایت روزنه ای شدند و بقیه سطوح تأثیر قابل توجهی نشان ندادند (جدول ۴). همبستگی مثبت بین هدایت روزنه ای و افزایش سرعت فتوسنتز گزارش شده است (Gashaw et al., 2019).

تیمار اثر متقابل CPPU ۲/۵ میلی گرم در لیتر همراه با سطوح نیترات پتاسیم ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر بعد از تیمارهای CPPU ۵ میلی گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر موجب افزایش سرعت فتوسنتز شدند. همچنین همه تیمارها به ویژه اثر متقابل CPPU ۵ میلی گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر مقاومت روزنه ای روزنه ها را کاهش دادند. در غلظت CO₂ زیر روزنه ای نیز ابتدا سطوح CPPU ۵ میلی گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم ۵۰۰ و بعد از آن در سطح ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر نیترات پتاسیم موجب افزایش این صفت شدند (جدول ۴).

همانطور که می دانیم با تحلیل رفتن بنه های مادری، ریشه های بنه نقشی در جذب مواد غذایی ندارند و درشت تر شدن بنه دختری پس از این، مربوط به انتقال محتویات بنه مادر به بنه دختری و همچنین میزان فتوسنتز برگ ها می باشد. از این رو می توان نتیجه گرفت استفاده از نیترات پتاسیم به عنوان

جدول ۴- مقایسه میانگین‌های اثر متقابل CPPU و KNO₃ بر صفات فیزیولوژیک زعفران
Table 4- Mean comparisons for interaction effect of CPU × KNO₃ on physiological traits of saffron

سطوح CPPU (mg.l ⁻¹)	سطوح KNO ₃ (mg.l ⁻¹)	نیترژن برگ (g.kg ⁻¹)	نیترژن پسته (g.kg ⁻¹)	پتاسیم برگ (g.kg ⁻¹)	پتاسیم پسته (g.kg ⁻¹)	نشاسته برگ (mg.g ⁻¹)	نشاسته پسته (mg.g ⁻¹)	کربوهیدرات محلول برگ (mg.g ⁻¹)	کربوهیدرات محلول پسته (mg.g ⁻¹)	آنزیم بتا آمیلاز برگ (µg.g ⁻¹ protein.min ⁻¹)	آنزیم گلوکز ADP- پسته پیروفسفوریلاز (µmol pyrophosphorylase substrate.min ⁻¹ .mg ⁻¹ protein)
0	0	12.07	13.40	5.02	6.70	20.50	526.25	122.75	67.50	85.25	39.73
	250	12.02	13.43	5.00	6.71	22.25	527.50	126.25	67.00	89.75	40.57
	500	15.00	16.26	6.25	8.38	29.75	673.50	160.50	86.00	120.50	49.30
5/2	0	11.91	12.99	4.96	6.49	23.75	529.75	122.00	65.00	84.50	40.49
	250	12.25	13.34	5.10	6.67	23.75	533.75	124.00	69.50	83.25	41.80
	500	14.52	13.41	5.05	6.70	35/2 0	536.50	158.00	72.00	119.75	40.76
5	0	12.15	17.25	5.06	8.62	12.75	680.25	130.25	57.00	87.00	55.57
	250	12.22	13.87	5.09	6.93	18.00	555.00	133.75	67.50	83.25	42.69
	500	8.70	25.79	5.12	12.89	15.50	821.75	168.00	53.50	180.00	63.21
10	0	8.99	24.44	5.24	12.97	17.25	847.75	173.00	55.25	174.25	62.71
	250	12.15	13.98	5.06	6.99	24.00	559.50	123.00	58.50	83.00	43.28
	500	12.61	14.38	5.25	7.19	25.00	565.50	124.00	60.75	84.00	42.99
LSD 0.05	0	12.80	14.13	5.33	7.06	26.25	575.25	133.00	61.00	80.00	43.49
	250	12.20	14.48	5.08	7.24	25.75	583.25	135.00	65/2 0	48.75	43.11
	500	0.523	0.964	0.265	0.508	1.428	8.133	4.265	4.252	6.969	2.236

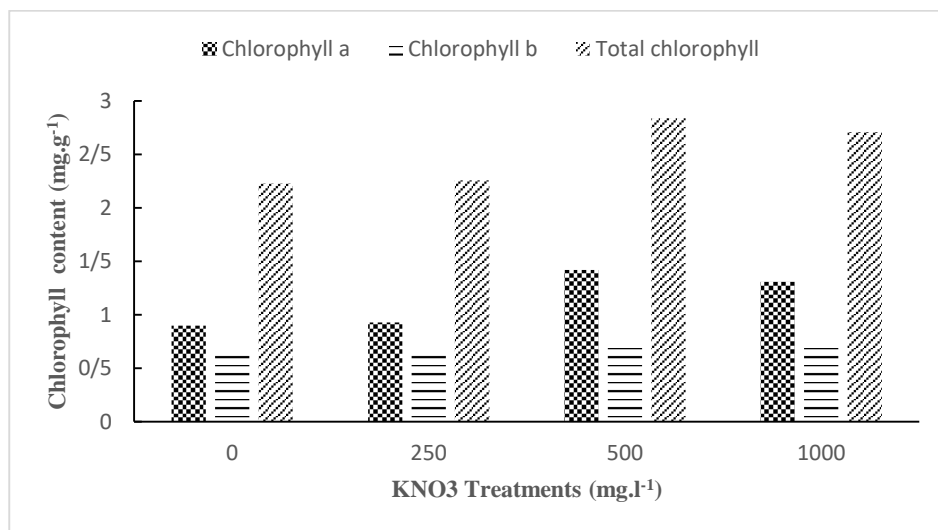
ادامه جدول ۴- مقایسه میانگین های اثر متقابل CPU × KNO₃ بر صفات فیزیولوژیک زعفران
Continued Table 4 - Mean comparisons for interaction effect of CPU × KNO₃ on physiological traits of saffron

سطوح CPU level (mg.l ⁻¹)	سطوح KNO ₃ level (mg.l ⁻¹)	هدایت روزنه ای Stomatal conduction (mmol.m ⁻² .s ⁻¹)	سرعت فتوسنتز Photosynthesis is rate (μmol CO ₂ .m ⁻² .s ⁻¹)	مقاومت روزنه ای Stomatal resistance (m ² .s ⁻¹ .mol ⁻¹)	سرعت تعرق Respiration Rate (mmol.m ⁻² .s ⁻¹)	غلظت CO ₂ Substomatal CO ₂ concentration (mmol.mol ⁻¹)	کلروفیل کل Total chlorophyll (mg.g ⁻¹)	کلروفیل a Chlorophyll a (mg.g ⁻¹)	کلروفیل b Chlorophyll b (mg.g ⁻¹)	کلروفیل کل Chlorophyll Total (mg.g ⁻¹)	آنتوسیانین Anthocyanin (mg.g ⁻¹)	فلاوونوئیدها Flavonoids (μg.g ⁻¹ quercetin)
	0	0.22	4.17	3.35	1.35	225.68	2.24	0.92	0.62	2.24	20.31	20.50
	250	0.23	4.17	3.31	1.36	233.17	2.25	0.91	0.63	2.25	21.02	22.25
	500	0.28	5.29	2.65	1.35	287.36	2.86	1.39	0.77	2.86	21.31	29.75
	1000	0.29	5.24	2.64	1.36	295.45	2.83	1.38	0.75	2.83	19.93	29.25
	0	0.22	4.17	3.34	1.36	230.34	2.22	0.89	0.62	2.22	20.11	23.75
	250	0.22	4.18	3.33	1.35	228.50	2.16	0.83	0.62	2.16	19.81	23.75
	500	0.29	5.69	2.71	1.35	295.73	2.95	1.50	0.74	2.95	20.36	35/2.0
	1000	0.28	5.69	2.68	1.35	287.90	2.74	1.29	0.75	2.74	20.36	31.25
	0	0.22	4.18	3.34	1.36	223.48	2.31	0.98	0.63	2.31	21.06	12.75
	250	0.22	4.20	3.34	1.36	229.20	2.39	1.06	0.63	2.39	20.96	18.00
	500	0.39	7.59	2.21	1.36	404.71	3.31	1.86	0.74	3.31	21.06	15.50
	1000	0.37	7.43	2.09	1.35	375.15	3.19	1.74	0.74	3.19	22.16	17.25
	0	0.27	4.61	2.65	1.35	282.03	2.13	0.82	0.61	2.13	20.53	24.00
	250	0.27	4.76	2.86	1.36	281.47	2.24	0.93	0.61	2.24	20.50	25.00
	500	0.30	4.97	2.75	1.35	310.70	2.26	0.95	0.60	2.26	21.25	26.25
	1000	0.31	4.85	2.74	1.36	317.91	2.09	0.83	0.56	2.09	21.05	25.75
LSD 0.05		0.008	0.125	0.056	0.006	11.723	0.108	0.106	0.011	0.108	0.059	0.295

کلروفیل a و فلاونوئیدها شد ولی روی کلروفیل b بی تأثیر بود. فورکلرفنورن یک شبه سیتوکینین بسیار فعال است که بیوستز کلروفیل، تقسیم سلولی و رشد سلولی را افزایش می دهد در گزارشی آمده است میزان فلاونوئیدها و پتاسیم در غلظت ۱۵ میلی گرم بر کیلوگرم از فورکلرفنورن بالاتر از تیمار کنترل بود (Hossain et al., 2023).

در میان اثرات متقابل، تیمارهای سطوح CPPU ۵ میلی گرم در لیتر در سطح نیترا پتاسیم ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر موجب افزایش کلروفیل a و کلروفیل کل و تیمار CPPU صفر و نیترا پتاسیم ۵۰۰ موجب افزایش کلروفیل b گردیدند (جدول ۴).

بررسی اثرات تیمارها بر رنگدانه های فتوسنتزی نتایج تجزیه واریانس نشان داد هر یک از اثرات ساده کاربرد CPPU و نیترا پتاسیم و اثر متقابل آن ها بر میزان کلروفیل a ، b و کلروفیل کل و فلاونوئیدهای زعفران معنی دار ($p < 0.01$) بود. اما هیچ کدام از اثرات اصلی و متقابل آن ها بر آنتوسیانین ها معنی دار نبودند (جدول ۳). استفاده از نیترا پتاسیم ابتدا در سطح ۵ و سپس در سطح ۱۰ میلی گرم در لیتر موجب افزایش میزان کلروفیل a و b و کلروفیل کل شد ولی اثر آن بر فلاونوئیدها در این دو سطح یکسان بود و هر دو به یک میزان نسبت به شاهد، موجب افزایش این صفات شدند (شکل ۳ و جدول ۴). غلظت ۱۰ میلی گرم در لیتر CPPU موجب کاهش کلروفیل a ، b و کلروفیل کل شد و غلظت ۵ آن موجب افزایش

شکل ۳- مقایسه میانگین اثر اصلی نیترا پتاسیم (KNO_3) بر محتوی کلروفیل a و b و کلروفیل کل برگ

Figure 3- Mean comparisons of the main effect of KNO_3 ($mg.l^{-1}$) on the content of chlorophyll a , b , and total chlorophyll in the leaves ($mg.g^{-1}$).

LSD 0.05 Chlorophyll a = 0.106, LSD 0.05 Chlorophyll b = 0.011 and LSD 0.05 Total Chlorophyll = 0.108.

بنابراین، پایداری رنگدانه های فتوسنتزی، جذب CO_2 و بسته شدن روزنه در گیاهان تحت تنش شوری توسط CPPU در تحقیقات مورد توجه قرار گرفته است. فورکلرفنورن و نیترا

رنگدانه های فتوسنتزی کمپلکس های مهم جمع آوری نور هستند که انرژی نورانی را برداشت و به مواد شیمیایی به صورت ATP و NADPH در واکنش نوری فتوسنتزی تبدیل می کنند.

(BAP)، ۲-کلرو-۴-پیریدیل-N-فنیل اوره (CPPU) و نیترات پتاسیم بر خربزه (*Cucumis melo* L.) انجام شد. نتایج آزمایش‌ها نشان داد که بیشترین میزان کلروفیل a و b و کل کلروفیل در غلظت ۵ میلی گرم بر کیلوگرم CPPU ثبت شده است (Chaurasiya et al., 2016). همچنین گزارش شده است که کیتین (۰/۱ میلی مولار) که از خانواده سیتوکینین‌هاست، به‌عنوان تثبیت‌کننده رنگدانه‌های کلروفیل a ، کلروفیل b و کل کلروفیل در یک وارپته از چای تحت تنش شوری عمل کرده است (Alsokari, 2017).

در گیاهان تیمار شده با فورکلرفنورن، ممکن است افزایش محتوای آب‌سیزیک اسید و سیتوکینین برگ‌ها، مسئول افزایش میزان کلروفیل باشد (Wang & Xiao, 2009). از طرفی افزایش محتوای کلروفیل و ساکاروز در برگ‌ها به همراه تأخیر در پیری برگ می‌تواند موجب بهبود انتقال فتواسیمیلات به بنه‌ها شود.

در گزارشی با مصرف ۵۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن بیشترین مقدار کلروفیل b در زعفران حاصل شد و کمترین میزان آن نیز در تیمار شاهد به‌دست آمد. با افزایش مقدار کود نیتروژن بر مقدار کلروفیل b افزوده شد. نتایج نشان داد کلروفیل به مواد مغذی مانند نیتروژن وابسته است و افزایش نیتروژن اثر معنی‌داری بر مقدار کلروفیل b برگ دارد (Heidari et al., 2014). پنولاس و همکاران (Penuelas et al., 1994) نیز نشان داده‌اند که محدودیت نیتروژن محرک کاهش محتوای کلروفیل می‌باشد.

بررسی اثرات تیمارها بر نشاسته و کربوهیدرات‌های محلول برگ

نتایج تجزیه واریانس نشان داد اثرات ساده کاربرد CPPU و نیترات پتاسیم و اثر متقابل آن‌ها بر نشاسته و کربوهیدرات‌های محلول برگ معنی‌دار ($p < 0.01$) بود (جدول ۳). سطح ۵

پتاسیم باعث افزایش قابل توجه محتوای کلروفیل شدند که مستقیماً منجر به افزایش محتوای کربوهیدرات‌های محلول در برگ‌ها شد.

گزارش شده است که CPPU در رقم حساس به شوری برنج هندی موجب شد تا رنگدانه‌های فتوسنتزی از جمله کلروفیل a ، کلروفیل b ، کلروفیل کل و کاروتنوئیدهای کل حفظ شوند که در نتیجه منجر به نرخ خالص فتوسنتزی بالاتر در شرایط تنش می‌شود. نقش محرک فورکلرفنورن در افزایش غلظت کلروفیل بیشتر توسط وو و همکاران (Wu et al., 2012) روی گندم و کیوی و توسط کشیوکوما و همکاران (Kishikawa et al., 2018) روی سیب‌زمینی گزارش شده است. در گزارشی بالاترین مقادیر غلظت کلروفیل در CPPU ۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم مشاهده شد (Mafeh & Hegazi, 2010). اثر CPPU بر غلظت کلروفیل توسط فلچر و آرنولد (Flacher & Arnold, 2016) بر روی خیار، چرنیادف و ماناکوا (Chernyad'ev & Manakova, 2018) بر روی گیاهان گندم؛ آنتوگنزی و همکاران (Antognozzi et al., 2010) در کیوی و کیشیکاوا و همکاران (Kishikawa et al., 2014) در سیب زمینی مورد تایید قرار گرفت. همچنین در جایی دیگر آمده است که محتوای کلروفیل در میوه‌های تیمار شده با CPPU در کیوی (Antognozzi et al., 2020b) و سیب‌زمینی (Amal et al., 2010) بیشتر بود. در گزارشی دیگر، بیشترین وزن و اندازه میوه سیب و محتوای کلروفیل با فورکلرفنورن ۱۵ میلی گرم بر کیلوگرم به دست آمد. همچنین موثرترین غلظت فورکلرفنورن برای زودرسی میوه نیز ۱۵ میلی گرم بر کیلوگرم بود (Hossain et al., 2023). بالاترین میزان غلظت کلروفیل در گیاهان سیب‌زمینی تیمار شده با فورکلرفنورن با غلظت ۲۰ میلی گرم بر کیلوگرم و در ۶۰ و ۸۰ روز پس از کاشت طی دو فصل زراعی مشاهده شد (Mafeh & Hegazi, 2010). تحقیقی به‌منظور بررسی اثر ترکیبات سیتوکینینی مانند بنزیل آمینو پورین

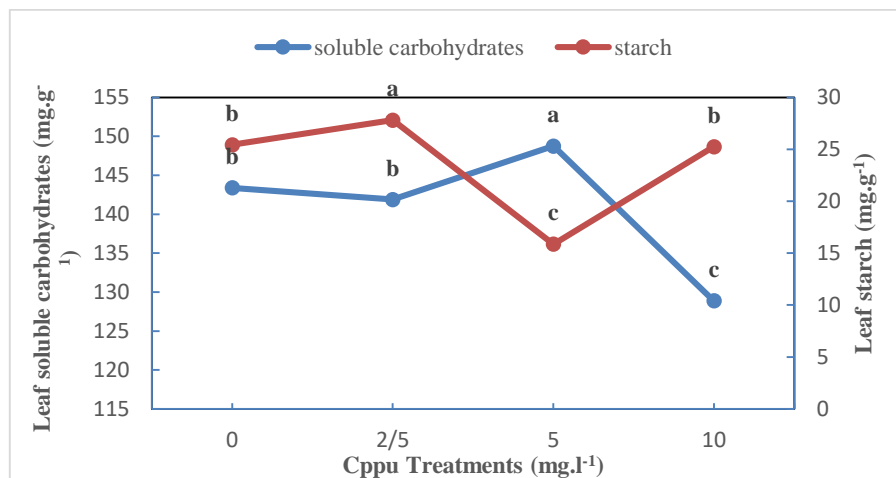
تقاضای بنه‌ها بود. با تجزیه و تحلیل مقادیر مطلق محتوای قندهای محلول و نشاسته در اندام‌های مختلف و تقسیم آن‌ها در طول زمان، مشاهده شد که قبل از اوایل بهمن، بیشترین نشاسته در بنه مادری وجود داشت، اما در اواخر بهمن بیش از ۹۰ درصد از کل نشاسته در بنه دختری مشاهده شد. محتوای نشاسته برگ‌ها در بهترین حالت ۸ درصد از کل محتوای نشاسته را نشان داد. بالاترین نسبت از کل قندهای محلول برگ‌ها بین اوایل بهمن و اواسط فروردین یافت شد. از این نقطه به بعد، بیش از ۵۰ درصد و تا ۸۲ درصد از کل قندها در بنه دختری یافت شد (Pallotti et al., 2024). همچنین، آن‌ها دریافتند که غلظت بالای سیتوکینین باعث افزایش میزان قندهای محلول و کاهش در برگ می‌شود.

همچنین در گزارش دیگری کاربرد برگی فورکلفنورن به همراه محلول پاشی کودی به طور معنی‌داری موجب افزایش تولید و عملکرد میوه در گیاه ماکادامیا شد. کربوهیدرات برگ و ساقه و قندهای محلول برگ گیاه ماکادامیا پس از مصرف فورکلفنورن به مدت ۶۵ روز، ابتدا روند کاهشی و سپس روند افزایشی را نشان دادند. اگرچه میزان آن طی روند افزایشی از میزان قندهای محلول کل در تیمار شاهد کمتر بود، این امر نشان‌دهنده تسریع در استفاده و صادر کردن کربوهیدرات‌ها از برگ و در نتیجه کاهش میزان قندهای برگ می‌باشد. میزان قندهای محلول کل در ساقه گیاه ماکادامیا ۲۱ روز پس از مصرف فورکلفنورن افزایش یافت، ولی در کل تغییر چندانی در روند میزان قندهای محلول ساقه ایجاد نشد. نشاسته ساقه ۷ روز پس از تیمار فورکلفنورن نسبت به شاهد کاهش یافت، ولی روند افزایشی آن در ۳۵ و ۶۵ روز پس از تیمار مشاهده شد. این نتایج نشان می‌دهد اسپری برگی فورکلفنورن سبب افزایش تجمع کربوهیدرات در ساقه می‌شود (Zeng et al., 2016). در تحقیق دیگری بر زعفران گزارش کردند که استفاده از ۶-بنزیل‌آمینوپورین به‌عنوان سیتوکینین محتوای کربوهیدرات

میلی‌گرم در لیتر CPPU موجب افزایش کربوهیدرات‌های محلول برگ شد ولی همین سطح موجب کاهش ۳۸ درصدی نشاسته برگ نسبت به شاهد شد. سطح ۱۰ آن موجب کاهش کربوهیدرات‌های محلول برگ شد ولی روی نشاسته تأثیری نداشت (شکل ۴). نیترات پتاسیم ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر موجب افزایش کربوهیدرات‌های محلول و هر دو سطح ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر آن موجب افزایش نشاسته برگ شد. در رابطه با اثر متقابل این دو عامل نیز نتایج مشابه بود و تیمارهای سطوح CPPU ۵ میلی‌گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر موجب افزایش ۴۰ درصدی کربوهیدرات‌های محلول برگ و کاهش ۲۸ درصدی نشاسته برگ شدند. بیشترین نشاسته برگ در تیمار CPPU ۲/۵ میلی‌گرم در لیتر و سطح نیترات پتاسیم ۵۰۰ و کم‌ترین آن در تیمارهای سطوح CPPU ۵ میلی‌گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر به‌دست آمد (جدول ۴). این امر نشان می‌دهد غلظت بالاتر فورکلفنورن ۵ میلی‌گرم در لیتر نسبت به ۲/۵ میلی‌گرم در لیتر نقش بیشتری در انتقال نشاسته برگ به بنه‌ها داشته است. در واقع در این بررسی تیمار CPPU الگوی کلی انباشت کربوهیدرات را تغییر نداد، اما باعث افزایش مقدار کل کربوهیدرات‌های محلول شد، که نشان داد رشد بیشتر بوته‌های تیمار شده با مقدار بیشتر قندهای محلول همراه است.

مطالعه‌ای روی زعفران نشان داد در برگ‌ها، سطح کل قندهای محلول تا اواسط اردیبهشت نسبتاً ثابت باقی می‌ماند، اما کمی قبل از خشک شدن کامل برگ‌ها، کاهش قابل توجهی در محتوای قندهای محلول آن رخ می‌دهد. با این حال، محتوای نشاسته برگ از آذر تا اردیبهشت به طور مداوم کاهش یافت. با این حال، لازم به ذکر است که در اواسط فروردین، زمانی که بنه‌های دختری به حداکثر وزن خشک خود رسیدند، افزایش جزئی در سطح نشاسته مشاهده شد که دلیل آن کاهش مقطعی

محلول کل در بنه‌ها را افزایش داد (Ghorbani et al., 2022).

شکل ۴- مقایسه میانگین اثر اصلی فورکلرفنورن (CPPU) بر محتوی نشاسته و کربوهیدرات‌های محلول برگ‌ها

Figure 4- Mean comparisons of the main effect of CPPU (mg.l⁻¹) on starch and soluble carbohydrates content of leaves (mg.g⁻¹).

LSD 0.05 leaves soluble carbohydrates = 4.265, LSD 0.05 leaves starch= 1.428

در لیتر و بیشترین آن در تیمارهای عدم مصرف فورکلرفنورن با نیترات پتاسیم ۵۰۰ و ۱۰۰۰ به دست آمد.

اما اثرات متقابل عوامل مورد بررسی بر میزان نشاسته بنه‌های دختری در این تحقیق بسیار حائز اهمیت هستند و نشان دهنده تأثیر آن‌ها بر وزن نهایی بنه‌های دختری قبل از خواب تابستانه بنه‌ها می‌باشد و میزان قدرت گل‌آوری، تعداد گل در هر بوته و وزن و کیفیت کلاله زعفران را تا حدود زیادی تعیین می‌کند. نتایج مقایسه میانگین عوامل نشان داد اکثر تیمارها موجب افزایش نشاسته بنه شدند. بیشترین میزان نشاسته مربوط به تیمارهای سطوح CPPU ۵ میلی‌گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر بود و تیمارهایی که دارای فورکلرفنورن با غلظت ۱۰ میلی‌گرم در لیتر بودند، تأثیر اندکی بر افزایش نشاسته داشتند (جدول ۳). شاید به دلیل غلظت نسبتاً بالا کارایی مناسبی در حد غلظت ۵ میلی‌گرم در لیتر نداشته‌اند.

در تحقیقی به وضوح نشان داده شد که CPPU در تیمارهای ۱۰ و ۲۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم به طور قابل توجهی غلظت کل کربوهیدرات‌های محلول را در بافت غده سیب‌زمینی در مقایسه با گیاهان شاهد افزایش دادند (Mafeh & Hegazi, 2010).

بررسی اثرات تیمارها بر نشاسته و کربوهیدرات‌های محلول بنه

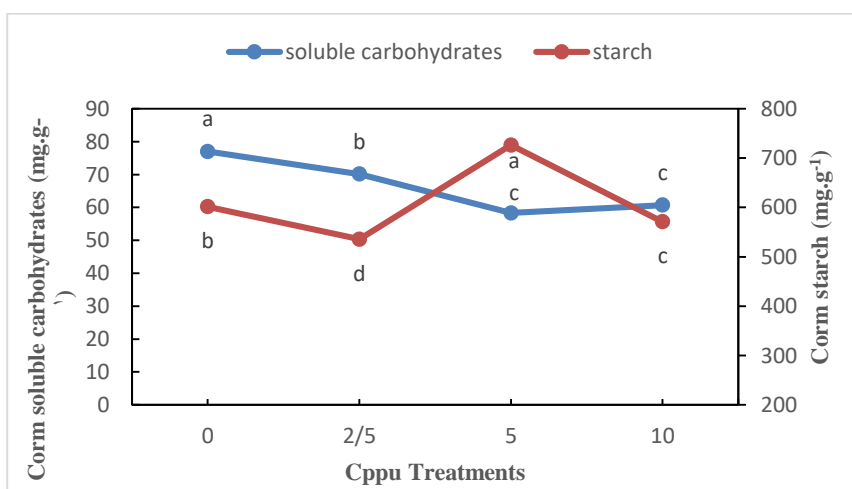
نتایج ارائه شده بیانگر تأثیر معنی‌دار اثر ساده CPPU و نیترات پتاسیم و اثر متقابل آن‌ها در سطح احتمال یک درصد بر محتوی نشاسته و کربوهیدرات‌های محلول بنه بود (جدول ۳). نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد کلیه سطوح فورکلرفنورن موجب کاهش معنی‌دار کربوهیدرات‌های محلول بنه شد (شکل ۵). ممکن است این موضوع به دلیل تقاضای زیاد تجمع نشاسته در اواخر دوران رشد بنه دختری و در نتیجه مصرف غالب محتوی کربوهیدرات‌های محلول منتقل شده به بنه باشد. همان‌طور که در زعفران رابطه غیرمستقیم بین کربوهیدرات‌های محلول بنه دختری و میزان نشاسته مورد بررسی قرار گرفته است (Pallotti et al., 2024). از طرفی تمامی سطوح نیترات پتاسیم به‌ویژه غلظت ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر لیتر، موجب افزایش کربوهیدرات‌های محلول و همچنین نشاسته در بنه شدند.

مقایسه میانگین اثرات متقابل نشان داد کمترین میزان کربوهیدرات‌های محلول بنه در تیمارهای سطوح CPPU ۵ میلی‌گرم در لیتر در سطوح نیترات پتاسیم ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی‌گرم

پار تا زاراتی و همکاران (Parthasarathy et al., 2002) نیز دریافتند که غلظت بالای سیتوکینین ها باعث کاهش میزان فنل کل و افزایش همزمان قندهای محلول و قندهای کاهنده شد. مطالعات زیادی در رابطه با افزایش محتوای قندهای محلول پس از تیمار با CPPU در درختان میوه گزارش شده است. به عنوان مثال، محتوای فروکتوز و ساکارز در آب میوه هندوانه با محلول پاشی فورکلرفنورن ۲۰ میلی گرم بر کیلوگرم در زمان گردهافشانی افزایش یافت (Hayata & Niimi, 1995). همچنین، در خربزه، میزان ساکارز با استفاده از ۲۰ میلی گرم در لیتر CPPU به اوج خود رسید (Kano, 2005). به طور مشابه، میزان گلوکز، فروکتوز و محتوای جامد محلول در آب میوه کیوی با فورکلرفنورن ۲۰ میلی گرم بر کیلوگرم دو هفته پس از گل دهی کامل بالاتر از شاهد (بدون CPPU) بود (Antognozzi et al., 2020a).

در پژوهش دیگری اثرات پرایمینگ تنظیم کننده های رشدی بر بنه های زعفران قبل از کاشت با استفاده از ۶-بنزیل آمینوپورین به عنوان سیتوکینین و اسید جیبرلیک بر کمیت و کیفیت زعفران مورد بررسی قرار گرفت. آزمایش نشان داد که کربوهیدرات های محلول کل بنه ممکن است نقش مهمی در کیفیت زعفران در طول دوره گل دهی داشته باشند زیرا غلظت های بالاتری از ترکیبات کروسین، پیکروکروسین و سافرانال در کلاله و محتوای آنتوسیانین در گلبرگ ها تحت کاربرد ۶-بنزیل آمینوپورین و اسید جیبرلیک مشاهده شد. در نهایت، این پژوهش نشان داد که افزایش عملکرد و کیفیت گل های زعفران با افزایش محتوای کربوهیدرات ها در بنه که ناشی از کاربرد سیتوکینین است، مرتبط است (Ghorbani et al., 2022).

آزمایشی به منظور ارزیابی تأثیر فورکلرفنورن بر تجمع و متابولیسم کربوهیدرات و عملکرد میوه کیوی پس از برداشت انجام شد. نتایج نشان داد در طول دوره تجمع نشاسته، میوه های تیمار شده محتوای نشاسته بالاتر و فعالیت ADP گلوکز- پیروفسفوریلاز بالاتری را نشان دادند و تجمع نشاسته در میوه های تیمار شده زودتر از میوه های شاهد شروع شد

شکل ۵- مقایسه میانگین اثر اصلی فورکلرفنورن (CPPU) بر محتوای نشاسته و کربوهیدرات های محلول بنه های دختری Figure 5- Mean comparisons of the main effect of CPPU (mg.l⁻¹) on starch and soluble carbohydrates content of daughter corms (mg.g⁻¹). LSD 0.05 corm soluble carbohydrates = 4.252, LSD 0.05 corm starch= 8.133.

در تحقیقی بر روی تأثیر فورکلرفنورن روی رشد، عملکرد و فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز زعفران، اسپری برگی ۵۵ و ۷۵ روز بعد از کاشت انجام شد. در این تحقیق، افزایش کربوهیدرات‌های محلول کل و افزایش در فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز در زمان برداشت و دو هفته پس از آن در هر دو فصل زراعی گزارش شد (Nafah Amal & Hegazi Amira, 2010). این نتایج با نتایج هاگمن و هاپالا (Häggman & Haapala, 2008) که اشاره بر این داشت که ۶-بنزیل آمینوپورین به عنوان یک سیتوکینین موجب افزایش قابل توجهی در فعالیت آمیلاز شد که این امر با غلظت نسبتاً بالای نشاسته در کلروپلاست‌ها و کاهش فعالیت آمیلاز در گیاهان ضعیف رشد همراه بود، منطبق بود.

بررسی اثرات تیمارها بر آنزیم ADP-گلوکز پیروفسفوریلاز بنه

تجمع نشاسته به میزان در دسترس بودن کربوهیدرات‌ها برای ذخیره و کنترل آنزیم‌های درگیر در بیوسنتز آن بستگی دارد. آنزیمی که سنتز نشاسته را در بیشتر سیستم‌های گیاهی کنترل می‌کند، آنزیم ADP-گلوکز پیروفسفوریلاز (AGP) است. فعالیت و تنظیم AGP به عنوان نقطه کلیدی تنظیمی در سنتز نشاسته در نظر گرفته می‌شود. این آنزیم سنتز نشاسته را با کاتالیز کردن تشکیل آدنوزین دی‌فسفات گلوکز (پیش‌ساز نشاسته) کنترل می‌کند. از این رو تیمار با CPPU باعث شروع تجمع سریع نشاسته و افزایش حداکثر نرخ تجمع نشاسته می‌شود. این موضوع نشان می‌دهد که در حله اول پس از تیمار با CPPU، در دسترس بودن کربوهیدرات‌ها برای ذخیره شدن به صورت نشاسته افزایش می‌یابد و در حله دوم فعالیت AGP در میوه‌های تحت تیمار نسبت به نمونه کنترل سریع‌تر و بیشتر افزایش پیدا می‌کند (Moscatello et al., 1995).

نتایج نشان داد اثر ساده CPPU و نیترات پتاسیم و اثرمتقابل

بررسی اثرات تیمارها بر آنزیم بتا آمیلاز برگ هر دو آنزیم آمیلاز و نشاسته فسفوریلاز در تجزیه نشاسته در طول رشد بنه های زعفران نقش دارند. تاکنون تحقیقات بسیار اندکی در رابطه با این آنزیم‌ها در زعفران انجام شده است که فقط در مرحله گل‌دهی و در مرحله برداشت و خواب بنه بوده است. در تحقیق ما برای اولین بار این آنزیم‌ها در ارتباط با میزان نشاسته و کربوهیدرات‌های محلول بنه‌های دختری مورد بررسی قرار گرفتند. همان‌طور که در جدول تجزیه واریانس مشاهده می‌شود، اثر ساده عوامل مورد استفاده و اثرمتقابل بین آن‌ها بر میزان فعالیت آنزیم بتا آمیلاز برگ در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۳). با توجه به نتایج مقایسه میانگین‌ها، تنها CPPU ۵ میلی‌گرم در لیتر موجب افزایش میزان فعالیت آن در برگ شد و سطح ۱۰ میلی‌گرم در لیتر موجب کاهش آن شد و سطح ۲/۵ نیز تأثیر معنی‌داری بر آن نداشت. اثر اصلی نیترات پتاسیم نیز نشان داد سطوح ۱۰۰۰ و به‌ویژه ۵۰۰ موجب افزایش این صفت شدند.

نتایج مقایسه میانگین اثرات متقابل نیز نشان داد بیشترین میزان فعالیت در تیمارهای سطوح CPPU ۵ میلی‌گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر به‌دست آمد. به‌طوری که موجب افزایش دو برابری آن شد. سایر تیمارها بجز تیمارهای نیترات پتاسیم ۵۰۰ و ۱۰۰۰ در سطوح فورکلرفنورن صفر و ۲۵۰ تأثیری بر این صفت نداشتند (جدول ۴).

در مطالعه‌ای دیگر در مقایسه با گروه کنترل P0 (میانگین ۴۸,۰۲ میکروگرم بر گرم پروتئین در دقیقه)، فعالیت بتا-آمیلاز در پیازچه‌های سوسن عنکبوتی در تیمارهای با میانگین ۱۹۰/۸۷ و ۱۴۴/۱۵ میکروگرم بر گرم پروتئین در دقیقه، به‌ترتیب به‌طور معنی‌داری ($p \leq 0.05$) افزایش یافت. بالاترین فعالیت بتا-آمیلاز در پیازچه‌های تیمار P3 مشاهده شد که ۳/۹۸ برابر بیشتر از شاهد بود (She et al., 2014).

گیاه لیلیوم تیمار شده با CPPU به طور معنی‌داری بیشتر از شاهد بود (She et al., 2014).

در گزارشی اثر غلظت‌های مختلف فورکلرفنورن از طریق محلول پاشی بر برگ‌های سبز گیاه *Lycoris aurea* L. (سو سن عنکبوتی) بررسی شد. خصوصیات از جمله غلظت کربوهیدرات‌ها، فعالیت آنزیم‌های مرتبط با متابولیسم نشاسته، تنظیم‌کننده‌های رشد بنه‌ها در مرحله خواب مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بین وزن بنه‌ها و غلظت نشاسته همبستگی مثبت وجود داشت و غلظت‌های ۱ میلی‌گرم در لیتر و ۲ میلی‌گرم در لیتر CPPU نسبت به شاهد موجب افزایش معنی‌دار وزن بنه‌ها شد و سنتز نشاسته در آن‌ها افزایش پیدا کرد (She et al., 2014).

بررسی اثرات تیمارها بر صفات کیفی گل

ارزش کیفی زعفران به علت وجود متابولیت‌های ثانویه اصلی و مشتقات آن می‌باشد. ترکیبات زردرنگ کروستین مسئول رنگ زعفران، مواد تلخ پیکروکروستین مسئول طعم و سافرانال مسئول عطر و بوی آن می‌باشد (Omid et al., 2009). نتایج استفاده از CPPU و نیترات پتاسیم بر عوامل مؤثر بر کیفیت کلاله زعفران به این صورت بود که اثرات ساده و متقابل عوامل مورد استفاده بر کروستین در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. اثر CPPU بر پیکروکروستین در سطح احتمال یک درصد و اثر نیترات پتاسیم و همچنین اثر متقابل آن‌ها در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار بود. اثر ساده CPPU و اثر متقابل آن با نیترات پتاسیم بر کروستین در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود ولی اثر ساده نیترات پتاسیم معنی‌دار نبود (جدول ۲). میزان سافرانال، کروستین و پیکروکروستین در تیمار اثر متقابل CPPU ۵ و نیترات پتاسیم ۱۰۰۰ نسبت به بقیه تیمارها افزایش بیشتری نشان داد. میزان سافرانال در تیمار CPPU ۲/۵ و نیترات پتاسیم ۵۰۰ کاهش پیدا کرد (جدول ۵). در گزارشی اثر محلول پاشی پتاسیم،

آن‌ها در سطح احتمال یک درصد بر میزان فعالیت آنزیم ADP-گلوکز پیروفسفوریلاز (AGP) بنه معنی‌دار بود (جدول ۳). نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد CPPU ۵ میلی‌گرم در لیتر موجب افزایش میزان فعالیت این آنزیم در بنه شد و بقیه سطوح آن را کاهش دادند. این امر به دلیل غلظت مناسب CPPU برای سنتز و فعالیت این آنزیم کلیدی می‌باشد. نیترات پتاسیم نیز در سطوح ۵۰۰ و ۱۰۰۰ همین تأثیر را بر فعالیت آنزیم نشان داد. اثر متقابل در تیمارهای سطوح CPPU ۵ میلی‌گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر موجب افزایش ۵۸ درصدی فعالیت آن نسبت به شاهد شدند. پس از آن تیمار CPPU ۵ میلی‌گرم در لیتر در سطح نیترات پتاسیم صفر میلی‌گرم در لیتر موجب افزایش ۳۷ درصدی آن شد. اکثر سطوح دیگر یا بی‌تأثیر بودند و یا به دلیل غلظت نامناسب موجب کاهش فعالیت آن شدند.

در بیشتر سیستم‌های گیاهی، سنتز نشاسته توسط تغییرات در فعالیت آنزیم ADP-گلوکز پیروفسفوریلاز (AGP) و حتی به‌طور موثرتر، با مدلا سیون آلو ستریک، ۳-فسفوگلیسرات (۳-PGA) به‌عنوان فعال‌کننده و فسفات معدنی (Pi) به‌عنوان بازدارنده تنظیم می‌شود محتوای نشاسته بالاتر در میوه‌های تیمار شده (محتوای نشاسته در میوه‌های شاهد ثابت ماند) نشان‌دهنده تغییر زودتر متابولیسم کربوهیدرات به سمت تجمع نشاسته در میوه‌های تیمار شده نسبت به میوه‌های شاهد است. این شواهد با فعالیت بالاتر AGP اندازه‌گیری شده در میوه‌های تیمار شده مطابقت دارد (Preiss, 2020). باتیستلی و همکاران (Battistelli et al., 2010) نشان دادند که در طول رشد کیوی، فعالیت AGP می‌تواند چندین بار قبل از شروع تجمع سریع نشاسته افزایش یابد. در جای دیگری محققان نشان دادند مطابق با نرخ بالاتر تجمع نشاسته، فعالیت AGP در میوه‌های تحت تیمار با CPPU نسبت به میوه‌های شاهد، بالاتر و با نرخ بیشتری افزایش یافت. علاوه بر این، فعالیت AGPase در پیازچه‌های

دختری به‌ویژه طی دوره رشد نمایی آن‌ها شد و محتوای آن‌ها را نه‌تنها در برگ‌ها بلکه در بنه‌های دختری نیز افزایش دهد. استفاده از نیترات پتاسیم با افزایش میزان فتوسنتز و سنتز پروتئین (Grossmann, 1990) و سایر پارامترهای ذکر شده، موجب رشد کافی برگ‌ها در بازه زمانی که رشد برگ زعفران پس از به حداکثر رسیدن، رو به کاهش می‌گذارد (Pallotti et al., 2024) موجب شروع تجمع فتواسیمیلات‌ها در برگ‌ها شد. این اسیمیلات‌ها به سمت بنه‌ها بازگشته و به نشاسته تبدیل شدند. بنابراین، دوره فتوسنتز افزایش یافت و از این راه موجب تسهیل افزایش نشاسته در بنه‌ها شد.

همچنین فورکلرفنورن و نیترات پتاسیم باعث افزایش قابل توجه محتوای کلروفیل شدند که مستقیماً منجر به افزایش محتوای کربوهیدرات‌ها در برگ‌ها شد. برای گیاهان تیمار شده با فورکلرفنورن، ممکن است افزایش سیتوکینین در برگ‌ها مسئول افزایش میزان کلروفیل باشد (Wang & Xiao, 2009). علاوه بر این، نشان داده شده است که نیترات پتاسیم باعث افزایش فعالیت ریبولوز بیس فسفات کربوکسیلاز (RuBisCO) نیز می‌شود که ممکن است ظرفیت فتوسنتزی را از این طریق بهبود بخشد (Tezuka et al., 2012). همان‌طور که می‌دانیم افزایش محتوای کلروفیل و ساکاروز در برگ‌ها، به همراه تأخیر در پیری برگ، می‌تواند موجب بهبود انتقال فتواسیمیلات به بنه‌ها شود (Abdul Jaleel et al., 2007).

از سوی دیگر، تیمار با فورکلرفنورن بیان یا فعالیت آنزیم مرتبط با سنتز نشاسته از جمله AGP را تغییر و افزایش داد. گزارشات دیگر تأثیر فورکلرفنورن بر برخی آنزیم‌ها آمده است. به‌عنوان مثال، فعالیت ساکارز سینتاز (در شکستن ساکارز نقش دارد) بالاتر به همراه محتوای ساکارز بیشتر در غده‌های سیب‌زمینی تیمار شده با فورکلرفنورن در مرحله پشدن فعال غده‌ها تشخیص داده شد. این افزایش فعالیت ساکارز سینتاز می‌تواند فراوانی دی‌فسفات یوریدین (UDP)-گلوکز را برای

میزان کروسین و پیکروکروسین از سطح شاهد به سطح ۱۰ در هزار، به ترتیب به میزان ۱۸ و ۱۳ درصد و سافرانال از سطح شاهد به سطح ۵ در هزار و ۱۰ در هزار، به میزان ۳۰ و ۴۸ درصد افزایش معنی‌داری داشت. (Tabatabaeian et al., 2020). در مطالعه دیگری تیمارهای کودی موجب افزایش میزان پیکروکروسین گردید (Omidi et al., 2009). در بررسی محلول‌پاشی پتاسیم، روی و آهن در زعفران طی دو سال زراعی، مقایسه میانگین‌ها نشان داد پتاسیم نسبت به عنصر غذایی آهن ۶۶ درصد عملکرد بهتری را نشان داد و با افزایش غلظت کود‌های مورد استفاده پیکروکروسین نیز افزایش یافت (Akbarian et al., 2020). مطالعات انجام شده روی نقش تغذیه ای پتاسیم (در محصولات ادویه‌ای) نشان داده است پتاسیم بعد از نیتروژن مهم‌ترین عنصر غذایی برای رشد و نمو می‌باشد (Naghdibadi, 2011).

نتیجه‌گیری

تأثیر فورکلرفنورن روی غلظت کربوهیدرات‌ها در تحقیقات متعددی مورد توجه قرار گرفته است. زونژنیا (Zongenia, 2007) گزارش کرد که سیتوکینین‌ها موجب تحریک رشد، افزایش عملکرد منابع فعال برگ‌ها به دلیل تحریک توسعه برگ‌ها، افزایش میزان فتوسنتز، تغییر در تعادل بین فرم‌های تبدلی و ذخیره‌ای فتواسیمیلات‌ها، افزایش ساکاروز و فعال کردن برنام‌های ژنتیکی و عملکرد اندام‌های منبع و مخزن می‌باشد.

تاکنون تأثیر تنظیم‌کننده‌های رشد بر تخصیص ذخایر کربوهیدرات در اجزای مختلف گیاه زعفران و عوامل داخلی تجمع کربوهیدرات در بنه‌ها مورد بررسی قرار نگرفته است. آزمایش ما تأیید کرد که برهم‌کنش همزمان تنظیم‌کننده رشد گیاهی فورکلرفنورن و کود نیترات پتاسیم می‌تواند موجب تحریک افزایش تخصیص کربوهیدرات‌ها و نشاسته در بنه‌های

تبدیل به گلوکز-۱-فسفات فراهم کند، که به نوبه خود می‌تواند وارد آمیلوپلاست شود و منجر به تولید نشاسته بیشتر شود (Sharma et al., 1998). علاوه بر این، افزایش قدرت منبع در بنه‌های تیمار شده می‌تواند موجب تبدیل بیشتر فیتواسیملات‌ها به نشاسته گردد. بنابراین، محتوای ساکارز و نشاسته در بنه‌های تیمار شده با فورکلرفنورن به‌طور قابل‌توجهی بیشتر از میزان آن‌ها در گیاهان شاهد بود.

اگرچه ممکن است با تیمار این دوماده میزان ژیریلین کاهش و میزان آسبیزیک اسید افزایش یافته باشد و موجب تجمع کربوهیدرات در بنه‌ها شود، اما نتیجه‌گیری در مورد نقش تعادل هورمون‌های داخلی در تجمع کربوهیدرات ممکن است در این زمان به دلیل دانش محدود ما در مورد عملکردهای بیوشیمیایی آنزیم‌های مرتبط با کربوهیدرات و رابطه آن‌ها با هورمون‌های داخلی در بنه‌ها زود هنگام باشد.

نومونا تا و همکارانش (Renau-Morata et al., 2012) نشان دادند که تغییرات وزن سایر اندام‌ها، روابط منبع-مخزن را در طول رشد رویشی در زعفران منعکس می‌کند. زمانی که رشد بنه دختریه آشکار شده بود، ۵۰ درصد از ذخایر بنه مادری کاهش یافته بود، ریشه‌ها به حداکثر توسعه خود رسیده بودند و برگ‌ها شروع به رشد کرده بودند، اما رشد اصلی بنه‌های دختریه بعداً در اوایل اسفند رخ داد و در اواسط فروردین، زمانی که بنه دختریه به حداکثر رشد خود می‌رسد، ذخایر بنه مادری تقریباً به‌طور کامل تخلیه شد و ریشه‌هایی که از آن توسعه یافته بودند، نشان‌دهنده افزایش نرخ کاهش وزن خشک از این زمان به بعد بودند، همان‌طور که برگ‌ها نیز همین وضعیت را دارا بودند. رشد بنه‌های دختریه قبل از پژمردگی کامل برگ‌ها متوقف شد که نشان‌دهنده محدودیت ظرفیت مخزن در طول توسعه آن‌هاست. در واقع با افزایش محدودیت مخزن، بازدارندگی بازخورد فتوسنتز همراه با القای پژمردگی برگ‌ها اتفاق می‌افتد. از طرفی در مطالعات آمده است که کاهش در بیوماس ریشه

در اواسط فروردین که رشد سلول‌های بنه دختریه پایان می‌یابد، بیشتر مشهود است. این موضوع نشان می‌دهد که توقف رشد ممکن است ابتدا به کاهش در تأمین آب از طریق ریشه‌ها مرتبط باشد. در واقع کاهش سیستم ریشه‌ای می‌تواند جریان سیتوکینین‌ها به برگ را کاهش دهد. بنابراین، افزایش جزئی در محتوای قند و نشاسته در فروردین و اردیبهشت و قبل از آن، کاهش در تأمین سیتوکینین‌ها از ریشه‌ها، می‌تواند پیری برگ را تحریک کند. قابل توجه است که در طی مرحله پیری برگ، هیچ تجمع قابل توجهی از نشاسته در کلروپلاست‌ها وجود ندارد که منجر به تجزیه کلروپلاست‌های برگ ناشی از نشاسته شود (Stander et al., 2017). با وجود این اطلاعات و علم به این موضوع که کاهش در تأمین فیتواسیملات‌ها از طریق برگ‌ها ممکن است از اوایل فروردین آغاز شود، اما برگ‌ها هنوز به‌طور عمده سبز هستند تا زمانی که رشد بنه دختریه متوقف می‌شود (Renau-Morata et al., 2012)، از این‌رو در این زمان بحرانی کمک به پایداری فتوسنتز برگ‌ها می‌تواند نقش مهمی در افزایش بازه زمانی پر شدن بنه‌های دختریه و افزایش تقاضای مخزن باشد که در تحقیق ما این مهم تا حدود زیادی امکان‌پذیر شد.

در پایان، این مطالعه بینش‌های قابل توجهی را درباره نقش CPPU و نیترات پتاسیم بر روی رشد، جذب مواد مغذی، متابولیسم کربوهیدرات‌ها و تخصیص فیتواسیملات‌ها در زعفران را آشکار می‌سازد. یافته‌های ما اهمیت بنیادی نیتروژن و پتاسیم را در تقویت رشد برگ‌ها، تولید کلروفیل و فرآیندهای فیزیولوژیکی تقویت می‌کند و نقش اساسی این مواد مغذی را در تولید بنه‌های دختریه با وزن بهینه‌تر برجسته می‌کند. تنظیم‌کننده‌های رشد مانند CPPU به‌طور چشمگیری بر هدایت روزنه‌ها، کارایی فتوسنتز و فعالیت متابولیکی تأثیر می‌گذارند که منجر به بهبود قابل توجه در تخصیص کربوهیدرات و تجمع نشاسته به خصوص در بنه‌ها می‌شود.

ارتباط میان مدیریت مواد غذایی و تنظیم کننده های رشد، این مطالعه نشان می دهد که تأثیرات مهمی برای بهبود روش های کشاورزی که به بهینه سازی کشت زعفران و محصولات زیرزمینی دیگر می پردازند، وجود دارد. این پژوهش می تواند در نهایت به بهبود عملکرد و کیفیت کمک کند.

نتایج نشان می دهند که چگونه غلظت های بهینه این تیمارها می تواند منجر به بهبود های قابل توجه در رشد گیاه، تولید متابولیت های ثانویه و به طور کلی کیفیت و کمیت محصول می شود. این تیمارها نه تنها سرعت فتوسنتز و محتوای کربوهیدرات ها را بهبود می بخشد، بلکه فعالیت آنزیمی که برای سنتز نشاسته ضروری است را نیز تنظیم می کنند. با برقراری

منابع

- Abdul Jaleel, C., Manivannan, P., Sankar, B., Kishorekumar, A., Sankari, S., & Panneerselvam, R. (2007). Paclobutrazol enhances photosynthesis and ajmalicine production in *Catharanthus roseus*. *Process Biochemistry*, 42 (11), 1566–1570. <https://doi.org/10.1016/j.procbio.2007.08.006>.
- Aitoubahou, A., & Elotmani, M. (2022). Saffron Cultivation in Morocco. Harwood Academic Publications, Amesterdam, Poland.
- Akbarian, M. M., Heidari Sharifabad, H., Noormohammadi, G., & Darvish Kojouri, F. (2020). The effect of potassium, zinc and iron foliar application on the production of saffron (*Crocus sativa* L.). *Annals of Biological Research*, 3 (12), 5651-5658. (In Persian with English Abstract). <https://doi.org/10.22077/jsr.2023.6083.1206>.
- Alsokari, S. S. (2017). Synergistic effect of kinetin and spermine on some physiological aspects of seawater-stressed *Vigna sinensis* plants. *Saudi Journal of Biological Sciences*, 18, 37–44. <https://doi.org/10.1016/j.sjbs.2010.07.002>.
- Antognozzi, E., Battistelli, A., Famiani, F., Moscatello, S., Stanica, F & Tombesi, A. (2020a). Influence of CPPU on carbohydrate accumulation and metabolism in fruits of *Actinidia deliciosa*. *Science Horticulture*, 65, 37-47. [https://doi.org/10.1016/0304-4238\(95\)00852-7](https://doi.org/10.1016/0304-4238(95)00852-7).
- Antognozzi, E., Famiani, F., Proietti, P., Ferranti, F., & Frenguelli, G. (2020b). Effect of CPPU (cytokinin) treatments on fruit anatomical structure and quality in *Actinidia deliciosa*. *Acta Horticulturae*, 444, 459–465. <https://doi.org/10.17660/ActaHortic.2020.444.67>.
- Antognozzi, E., Trainotti, L., & Dall'Aglio, E. (2010). The effect of CPPU on kiwi plants. *Horticultural Science*, 22 (1), 45-52. <https://doi.org/10.17660/ActaHortic.1993.329.29>.
- Arnon, A. N. (1967). Method of extraction of chlorophyll in the plants. *Agronomy Journal*, 23, 112–121.
- Arteca, R. N. (2020). Plant Growth Sustances Principles and Application. Translated by: Fathi, G., & smaielpour, B. Publications University of Mashhad. <https://doi.org/10.1007/978-1-4757-2451-6>.
- Asthir, B., Kaur, A., & Basra, A. S. (1998). Do phytohormones influence the uptake and metabolism of sucrose in spikelets of wheat? *Phyton - Annales Rei Botanicae*, 38, 293–299. <https://doi.org/10.13930/j.cnki.cjea.2011.02.018>.
- Ballicora, M. A., Iglesias, A. A., & Preiss, J. (2003). ADP-Glucose pyrophosphorylase: A regulatory enzyme for plant starch synthesis. *Photosynthesis Research*, 79 (1), 1-24. <https://doi.org/10.1023/A:102584550>.
- Bandyopadhyay, K. K., Pradhan, S., Singh, R.,

- Aggarwal, P., Sutradhar, A. K., & Joshi, D. K. (2021). Effect of irrigation levels and nitrogen sources on growth, yield, and input use efficiency of soybean in a sandy loam soil of a semi-arid environment. *Journal of Agricultural Physics*, 13 (3), 153–159. <https://doi.org/10.5958/2349-4433.2021.00029.3>.
- Battistelli, J. P., Pedroso, M. C., Schultz, T., Jolan, B., & Amoril, J. (2010). The effect of different concentrations on the induction of apoptosis. *Journal of Plant Physiology*, 12 (3), 245–252. <https://doi.org/10.1016/j.jplph.2010.03.010>.
- Behdani, M. A., Zamani, Gh., Fallahi, H. R., Sayyari Zohan, M. H., & Samadzadeh, A. (2018). Evaluation of replacement corms growth criteria of saffron in response to different organic and conventional production systems. *Journal of Saffron Agriculture & Technology*, 5 (2), 133–147. (In Persian with English Abstract). <https://doi.org/10.22048/jsat.2016.40887>.
- Borzenkova, R. A., & Pozdeeva, A. A. (1998). Effect of phytohormones on starch synthesizing capacity in growing potato tubers. *Russian Journal of Plant Physiology*, 45, 472–480. <https://doi.org/10.1007/978-1-4757-2451-6>.
- Borzenkova, R. A., & Borovkova, P. (2003). Developmental patterns of phytohormone content in the cortex and pith of potato tubers as related to their growth and starch content. *Russian Journal of Plant Physiology*, 50 (1), 119–124. <https://doi.org/10.1023/A:1021957022595>.
- Carroll, N. V., Longley, R. W., & Roe, J. H. (1956). The determination of glycogen in liver and muscle by use of anthrone reagent. *Journal of Biological Chemistry*, 220, 583–593. [https://doi.org/10.1016/S0021-9258\(18\)65284-6](https://doi.org/10.1016/S0021-9258(18)65284-6).
- Chaji, N., Khorassani, R., Astarai, A. R., & Lakzian, A. (2013). Effect of phosphorous and nitrogen on vegetative growth and production of daughter corms of saffron. *Journal of Saffron Research*, 1, 1–12. (In Persian with English Abstract). <https://doi.org/10.22077/jsr.2013.352>.
- Chaji, N., Khorassani, R., Astarai, A. R., & Lakzian, A. (2020). Effect of phosphorous and nitrogen on vegetative growth and production of daughter corms of saffron. *Journal of Saffron Research*, 1, 1–12. (In Persian with English Abstract). <https://doi.org/10.22077/jsr.2013.352>.
- Chaurasiya, J., Verma, R. B., Ahmad, M., Adarsh, A., Kumar, R., & Pratap, T. (2016). Influence of plant growth regulators on growth, sex expression, yield and quality of Muskmelon (*Cucumis melo* L.). *Journal of Plant Development Sciences*, 22 (S), 39–43. <https://doi.org/10.33545/2618060X.2024.v7.i1d.218>.
- De Juan, A., Moya, A., Lopez, S., Botella, O., Lopez, H., & Munoz, R. (2003). Influence of the corm size and the density of plantation in the yield and the quality of the production of corms of *Crocus sativus* L. *International Technology Education Association*, 99, 169–180. <https://doi.org/10.15835/nbha52213556>.
- DiCosmo, F., & Towers, G. H. N. (1984). Stress and secondary metabolism in cultured plant cells. In Timmermann, B. N., Steelink, C., & Loewus, F. A. (Eds.), *Phytochemical Adaptations to Stress: Recent Advances in Phytochemistry* (Vol. 18, pp. 97–175). Plenum Press, New York. https://doi.org/10.1007/978-1-4684-1206-2_5.
- El-Shraiy, A. M., & Hegazi, A. M. (2010). Influence of JA and CPPU on growth, yield and α -amylase activity in potato plant (*Solanum tuberosum* L.). *Australian Journal of Basic & Applied Sciences*, 4 (2), 160–170. <https://doi.org/10.13930/j.cnki.cjea.2011.02.018>.
- Flacher, B., & Arnold, H. (2016). The effect of CPPU on chlorophyll concentration in cucumber. *Journal of Plant Physiology*, 135 (2), 187–194. <https://doi.org/10.1111/j.1399->

- 3054.1990.tb05254.x.
- Garrote, M. A., Robador, M. D., & Perez-Rodriguez, J. L. (2017). Analytical investigation of Mudéjar polychrome on the carpentry in the Casa de Pilatos palace in Seville using non-destructive XRF and complementary techniques. *Spectrochimica Acta Part A: Molecular & Biomolecular Spectroscopy*, 173, 279–291. <https://doi.org/10.1016/j.saa.2016.09.027>.
- Gashaw, A., Theerawitaya, C., Samphumphuang, T., Cha-um, S., & Supaibulwatana, K. (2019). CPPU elevates photosynthetic abilities, growth performances and yield traits in salt-stressed rice (*Oryza sativa* L. spp. indica) via free proline and sugar accumulation. *Pesticide Biochemistry & Physiology*, 108, 27–33. <https://doi.org/10.1016/j.pestbp.2013.11.003>.
- Gholami, M., Kafi, M., & Khazaei, H. R. (2017). Study the relations of sink and source in saffron by means of correlation coefficients under different irrigation and fertilization levels. *Saffron Agronomy & Technology*, 5 (3), 195–210. (In Persian with English Abstract). <https://doi.org/10.22048/jsat.2017.51480.1156>.
- Ghorbani Javid, M., Hosseini Fard, M., Alahdadi, I., & Soltani, E. (2022). Hormonal priming with BAP and GA3 induces improving yield and quality of saffron flower through promotion of carbohydrate accumulation in corm. *Journal of Plant Growth Regulation*, 41. (In Persian with English Abstract). <https://doi.org/10.1007/s00344-020-10286-y>.
- Grossmann, K. (1990). Plant growth retardants as tools in physiological research. *Physiologia Plantarum*, 78 (4), 640–648. <https://doi.org/10.1111/j.1399-3054.1990.tb05254.x>.
- Gupta, P. K. (2000). Soil, Plant, Water and Fertilizer Analysis. Agrobios, New Delhi.
- Häggman, J., & Haapala, H. (2008). The effect of 6-Benzylaminopurine on the starch metabolism of *Stellaria media*. *Physiologia Plantarum*, 24 (3), 548–551. <https://doi.org/10.1111/j.1399-3054.2008.01015.x>.
- Hayata, Y., & Niimi, Y. (1995). Synthetic cytokinin-1-(2-chloro-4-pyridyl)-3-phenylurea (CPPU) promotes fruit set and induces parthenocarpy in watermelon. *Journal of the American Society for Horticultural Science*, 120, 997–1000. <https://doi.org/10.21273/JASHS.120.6.997>.
- Heidari, Z., Basharti, H., & Maleki Farahani, S. (2014). The effect of using some chemical and biological fertilizers on quantitative and qualitative characteristics of cultivated saffron. *Saffron Agricultural & Technology*, 2 (3), 177–189. (In Persian with English Abstract). <https://doi.org/10.22067/saff.v2i3.25880>.
- Hossain, A. B. M. S., Alsaif, A. M., Rudayni, H. A., Al-Hashimi, A., Aleissa, M. S., & Taha, R. M. (2023). Carbohydrate, flavonoid, anthocyanin, total phenol, chlorophyll and mineral (K⁺) content development of wax apple fruit as affected by CPPU and NAA using swabbing technology. *Revista Brasileira de Fruticultura*, 45 (5), e-798. <https://doi.org/10.6084/m9.figshare.23702115.v1>.
- Humphery, T. (2005). Evaluation of the New Active Forchlorfenuron in the Product Sitofex 10 EC Plant Growth Regulator. Australian Pesticides and Veterinary Medicines Authority. Australia. pp, 1-30.
- Jabbari, M., Khayyat, M., Fallahi, H. R., & Samadzadeh, A. (2018). Influence of saffron corm soaking in salicylic acid and potassium nitrate on vegetative and reproductive growth and its chlorophyll fluorescence indices. *Journal of Saffron Agriculture & Technology*, 5 (1), 21–35. (In Persian with English Abstract). <https://doi.org/10.22048/jsat.2017.38893>.
- Kano, Y. (2005). Comparison of the effects of 4-CPA and CPPU treatment on melon cell size and sugar accumulation. *Environmental Control in Biology*, 43 (2), 147–154. <https://doi.org/10.1016/j.jplph.2007.02.001>.

- Karagüzel, O., Altan, S., Doran, I., & Söğüt, Z. (2017). The effects of GA3 and additional KNO3 fertilization on flowering and quality characteristics of *Gladiolus grandifloras* 'Eurovision'. In Anac, D., & Martin-PrÉvel, P. (Eds.), *Improved Crop Quality by Nutrient Management* (Vol. 86, pp. 589–598). Springer. https://doi.org/10.1007/978-0-585-37449-9_59.
- Kim, J. G., Takami, Y., Mizugami, T., Beppu, K., Fukuda, T., & Kataoka, I. (2016). CPPU application on size and quality of hardy kiwifruit. *Scientia Horticulturae*, *110*, 219–222. <https://doi.org/10.1016/j.scienta.2006.07.001>.
- Kishikawa, M., Takahashi, H., & Suzuki, Y. (2014). The effect of CPPU on potato plants. *Agricultural & Crop Research*, *15* (4), 567-575. <https://doi.org/10.1088/1755-1315/1371/4/042009>.
- Kumar, R., Virendra S., Kiran, D., Sharma S., & Ahuja, P. S. (2019). State of art of saffron (*Crocus sativus* L.) agronomy: A comprehensive review. *Food Reviews International*, *25* (1), 44-85. <https://doi.org/10.1080/87559120802458503>.
- Masclaux-Daubresse, C., Daniel-Vedele, F., Dechorgnat, J., Chardon, F., Gaufichon, L., & Suzuki, A. (2010). Nitrogen uptake, assimilation and remobilization in plants: challenges for sustainable and productive agriculture. *Annals of Botany*, *105*, 1141–1157. <https://doi.org/10.1093/aob/mcq028>.
- McCleary, B. V., & Codd, R. (1989). Measurement of beta-amylase in cereal flours and commercial enzyme preparations. *Journal of Cereal Science*, *9*, 17–33. [https://doi.org/10.1016/S0733-5210\(89\)80018-9](https://doi.org/10.1016/S0733-5210(89)80018-9).
- McCready, R. M., Guggolz, J., Silveira, V., & Owens, H. S. (1950). Determination of starch and amylase in vegetables. *Analytical Chemistry*, *22*, 1156–1158. <https://doi.org/10.1021/ac60045a016>.
- Moscattello, S., Famiani, F., Spaccino, L., Giannella, R., Antognozzi, E., & Battistelli, A. (1995). Regulation of starch synthesis in kiwifruit: The effect of CPPU. *Giornale Botanico Italiano*, *129* (4), 961–962. <https://doi.org/10.1080/11263509509440881>.
- Nafah Amal, A. S., & Hegazi Amira, E. (2010). The effect of forchlorfenuron on growth, yield, and alpha-amylase enzyme activity of saffron (*Crocus sativus* L.) corms, 55 and 75 days after planting. *Journal of Applied Sciences Research*, *6* (10), 1438-1444. <https://doi.org/10.22126/ATIC.2023.8410.1072>.
- Naghdbadi, H., Omid, H., Golzad, A., Torabi, H., Fotoukian, M. (2011). Change in crocin, safranal and picrocrocin content and agronomical characters of saffron (*Crocus sativus* L.) under biological and chemical of phosphorous fertilizers. *Journal of Medicinal Plants*, *10* (40), 58-68. (In Persian with English Abstract). <https://doi.org/20.1001.1.2717204.2011.10.40.74>.
- Nasiri Mahallati, M., Koocheki, A. S., & Boroumand Rezazadeh, Z. (2019). Investigation of the effect of weight and storage period of coriander on the allocation of photosynthetic materials in saffron. *Iranian Journal of Crop Research*, *5* (1), 155-166. (In Persian with English Abstract). <https://doi.org/10.22126/ATIC.2023.8410.1072>.
- Ogwen, O., Hu, W. H., Song, X. S., Shi, K., Mao, W. H., Zhou, Y. H., & Yu, J. Q. (2021). Photoinhibition-induced reduction in photosynthesis is alleviated by abscisic acid, cytokinin, and brassinosteroid in detached tomato leaves. *Plant Growth Regulation*, *60*, 175–182. <https://doi.org/10.1007/s10725-009-9439-z>.
- Omid, F., Naghdi Badi, H., Golzad, A., Torabi, H., & Footoukian, M.H. (2009). The effect of chemical and bio-fertilizer source of nitrogen on qualitative and quantitative yield of saffron (*Crocus sativus* L.). *Journal of Medicinal Plants*, *2* (30), 98-109. (In Persian with English

- Abstract).
<https://doi.org/20.1001.1.2717204.2009.8.30.11.4>.
- Page, A. L., Miller, R. H. & Keeney, D. O. (1982). *Methods of Soil Analysis. Part 2, Chemical and Microbiological Properties*. American Society of Agronomy, Soil Science Society of America, Madison.
<https://doi.org/10.4236/oalib.1100971>.
- Pallotti, C., Renau-Morata, B., Cardone, L., Nebauer, S. G., Albiñana Palacios, M., Rivas-Sendra, A., Seguí-Simarro, J. M., & Molina, R. V. (2024). The understanding of saffron corm development: Insights into histological and metabolic aspects. *Plants*, *13* (8), 1125.
<https://doi.org/10.3390/plants13081125>.
- Parthasarathy, V. A., Barua, A., Nagaraju, V., & Utpala Parthasarathy. (2002). Effect of cytokinins on morphological, physiological and biochemical characteristics of shoots of citrus in vitro. *Fruits*, *57*, 153–160.
<https://doi.org/10.1051/fruits:2002026>.
- Patil, H. G., Ravindran, C., Jayachandran, K. S., & Jaganath, S. (2006). Influence of CPPU, TDZ, and GA3 on the postharvest quality of grape (*Vitis vinifera* L.) cultivars 'Anab-e-Shahi' and 'Dilkush'. *Acta Horticulturae*, *727*, 489–494.
<https://doi.org/10.17660/ActaHortic.2006.727.60>.
- Penuelas, J., Gamon, J. A., Freeden, A., Merino, J., & Field, C. (1994). Reflectance indices associated with physiological changes in N and water-limited sunflower leaves. *Remote Sensing of Environment*, *46*, 100–118.
[https://doi.org/10.1016/0034-4257\(94\)90136-8](https://doi.org/10.1016/0034-4257(94)90136-8).
- Preiss, J. (2020). Biosynthesis of starch and its regulation. In P. K. Stumpf & E. E. Conn (Eds.), *The Biochemistry of Plants: A Comprehensive Treatise*. Academic Press. *14*, 181–254.
<https://doi.org/10.1016/B978-0-12-450514-6.50006-3>.
- Raddatz, N., Deeken, R., Ache, P., Hedrich, R., & Wilmsen, T. (2020). Coordinated transport of nitrate, potassium, and sodium. *Frontiers in Plant Science*, *11*, 247.
<https://doi.org/10.3389/fpls.2020.00247>.
- Ramazan, A., Hafiz, I.A., Ahmad, T., & Abbasi, N.A. (2018). Effect of priming with potassium nitrate and dehusking on seed germination of gladiolus (*Gladiolus alatus* L.). *Pakistan Journal of Botany*, *42* (1), 247-258.
<https://doi.org/10.22126/ATIC.2023.8410.1072>.
- Renau-Morata, B., Nebauer, S. G., García-Carpintero, V., Cañizares, J., Minguet, E. G., de los Mozos, M., & Molina, R. V. (2021). Flower induction and development in saffron: Timing and hormone signalling pathways. *Industrial Crops & Products*, *164*, 113370.
<https://doi.org/10.1016/j.indcrop.2021.113370>.
- Renau-Morata, B., Nebauer, S. G., Sánchez, M., & Molina, R. V. (2012). Effect of corm size, water stress and cultivation conditions on photosynthesis and biomass partitioning during the vegetative growth of saffron (*Crocus sativus* L.). *Industrial Crops & Products*, *39*, 40–46.
<https://doi.org/10.1016/j.indcrop.2012.01.015>.
- Rosin, F. M., Hart, J. K., van Onckelen, H., & Hannapel, D. J. (2003). Suppression of a vegetative MADS box gene of potato activates axillary meristem development. *Plant Physiology*, *131* (5), 1613–1622.
<https://doi.org/10.1104/pp.103.026828>.
- Saeed Akram, M., Ashraf, M., & Aisha Akram, N. (2009). Effectiveness of potassium sulfate in mitigating salt-induced adverse effects on different physio-biochemical attributes in sunflower (*Helianthus annuus* L.). *Journal of Flora*, *204*, 471–483.
<https://doi.org/10.1016/j.flora.2008.05.008>.
- Setia, N., Sangeetha, R., Setia, R. C., & Malik, C. P. (2015). Alterations in growth and yield response to foliar application of naphthyl acetic acid (NAA). *Indian Journal of Plant Physiology*, *36* (1), 47–52.
<https://doi.org/10.1007/s40502-015-0035-0>.
- Sharma, N., Kaur, N., & Gupta, A. K. (1998). Effect

- of chlorocholine chloride sprays on the carbohydrate composition and activities of sucrose metabolizing enzymes in potato (*Solanum tuberosum* L.). *Plant Growth Regulation*, 26 (2), 97–103. <https://doi.org/10.1023/A:1006087729077>.
- She, L. F., Xia, Y. P., Chang, L. Xiao, Y. M., Ren, Z. M. & Zhang, L. (2014). Biochemical and physiological responses of bulblets of *Lycoris aurea* to exogenously applied N-(2-chloro-4-pyridyl)-N1-phenylurea. *The Journal of Horticultural Science & Biotechnology*, 89 (5), 549-556. doi.org/10.1080/14620316.2014.11703179.
- Silver, S. F., & Thompson, D. M. (2015). Measurement of photosynthesis and gas exchange in plants: Methods and applications. *Photosynthesis Research*, 125 (1), 1–14. <https://doi.org/10.1007/s11120-015-0123-x>.
- Sritontip, C., Khaosumain, Y., Changjaraja, S., & Poruksa, R. (2015). Effect of potassium chlorate, potassium nitrate, sodium hypochlorite, and thiourea on off-season flowering and photosynthesis of ‘Do’ longan. *Acta Horticulturae*, 665, 291–296. <https://doi.org/10.17660/actahortic.2005.665.35>.
- Stander, O. P. J., Barry, G. H., & Cronjé, P. J. R. (2017). Fruit-load-induced starch accumulation causes leaf chlorosis in “off” ‘Nadorcott’ mandarin trees. *Scientia Horticulturae*, 222, 62–68. <https://doi.org/10.1016/j.scienta.2017.05.017>.
- Tabatabaeian, J., Hassanian Badi, S., Kadkhodae, A. (2020). Effect of micronutrient foliar application on quantitative and qualitative traits of saffron (*Crocus sativus* L.). *Saffron Agronomy & Technology*, 8 (2), 147-163. (In Persian with English Abstract). <https://doi.org/10.22048/jsat.2019.179188.1342>.
- Tezuka, T., Takahara, C., & Yamamoto, Y. (2012). Aspects regarding the action of CCC in hollyhock plants. *Journal of Experimental Botany*, 40 (6), 689–692. <https://doi.org/10.1093/jxb/40.6.689>.
- Verlinden, S., & Garcia, J. J. (2004). Sucrose loading decreases ethylene responsiveness in carnation (*Dianthus caryophyllus* cv. White Sim) petals. *Postharvest Biology & Technology*, 31 (3), 305–312. <https://doi.org/10.1016/j.postharvbio.2003.09.010>.
- Wang, H. Q., & Xiao, L. T. (2009). Effects of chlorocholine chloride on phytohormones and photosynthetic characteristics in potato (*Solanum tuberosum* L.). *Journal of Plant Growth Regulation*, 28 (1), 21–27. <https://doi.org/10.1007/s00344-008-9069-0>.
- Wang, H. Q., Li, H. S., Liu, F. L., & Xiao, L. T. (2009). Chlorocholine chloride application effects on photosynthetic capacity and photo-assimilate partitioning in potato (*Solanum tuberosum* L.). *Scientia Horticulturae*, 119, 113–116. <https://doi.org/10.1016/j.scienta.2008.07.019>.
- Wang, Q. M. (2016). Effect of CPPU on growth and endogenous phytohormone contents of balsam pear (*Momordica charantia* L.) fruit. *Journal of Agriculture & Life Sciences*, 5, 513–517. <https://doi.org/10.3390/ijms18122555>.
- Watanabe, H. (1989). The use of growth regulators applied to stem cuttings of lilies. *Bulletin of the Nara Agricultural Experiment Station*, 20, 67–71.
- Wu, W., Zhang, L., Li, J., & Wang, H. (2012). A report on wheat and kiwi. *Journal of Agriculture & Food Chemistry*, 60 (20), 5087-5094. doi.org/10.1094/CCHEM-03-12-0042-R.
- Wu, X., Zhu, Z., Li, X., & Zha, D. (2012). Effects of cytokinin on photosynthetic gas exchange, chlorophyll fluorescence parameters and antioxidative system in seedlings of eggplant (*Solanum melongena* L.) under salinity stress. *Acta Physiologiae Plantarum*, 34, 2105–2114. <https://doi.org/10.1007/s11738-012-1010-2>.

- Yakimova, E. T., Kapchina-Toteva, V. M., Groshkoff, I., & Ivanova, G. (2021). Effect of BA and CPPU on protease and α -amylase activity of in vitro cultured explants of *Rosa hybrida* L. *Bulgarian Journal of Plant Physiology*, 26 (1–2), 39–47. <https://doi.org/10.22620/bjpp.2021.26.1-2.039>.
- Yang, Y. G., Zhang, H. S., Li, Y. L. & Yu, J. H. (2011). Endogenous hormone content in relation to thickening of carrot fleshy root during summer season in plateau region. *Chinese Journal of Eco-Agriculture*, 19, 342–346. <https://doi.org/10.13930/j.cnki.cjea.2011.02.018>.
- Zabihi, H. R., Rezaeiyan, S., & Nouri Hosseini, S. M. (2013). Investigation of the effect of different levels and sources of potassium on the yield of saffron plant. First Regional Conference on Medicinal Plants of Northern Iran, Gorgan, Agricultural Research Center & Natural Resources of Golestan.
- Zeng, H., Yang, W., Lu, C., Lin, W., Zou, M., Zhang, H., & et al. (2016). Effect of CPPU on carbohydrate and endogenous hormone levels in young Macadamia fruit. *PLoS One*, 11 (7), e0158705. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.015870>.
- Zhang, S., Wang, L., Ma, F., Bloomfield, K. J., Yang, J., & Atkin, O. K. (2015). Is resource allocation and grain yield of rice altered by inoculation with arbuscular mycorrhizal fungi? *Journal of Plant Ecology*, 8 (4), 436–448. <https://doi.org/10.1093/jpe/rtu017>.
- Zhang, Y., Vriesekoop, F., Yuan, Q., & Liang, H. (2008). Effects of naringin on the growth of four intestinal bacteria in vitro. *Journal of Applied Microbiology*, 105 (5), 1573–1580. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2672.2008.03882.x>.
- Zongeni, T. (2007). The role of cytokinins in plant growth and development. *Journal of Plant Physiology*, 124 (3), 345–358. <https://doi.org/10.1016/j.jplph.2007.02.001>.